திருச்சிற்றம்பலம்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சின்னத்தம்பிப்புலவரியற்றிய

மறைசையந்தாதி

மூலமும்,

மதுரைத்துரைத்தனத்தார்

வித்தியாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

சபாபதிமுதலியாரவர்களியற்றிய

உரையும்,

சென்னை

சின்னையநாடாரவர்கள் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

விஜய௵ ஆடி௴ 18௳.

1893.

ஆக்கியோன் பெயர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

செந்தா தியன்மணிப் பூண்புலி யூரற்குச் சேர்ந்தளித்த
சிந்தாத் தியானஞ்செய் வில்லவ ராயன் றிருப்புதல்வ
னந்தா வளந்திகழ் நல்லைச்சின் னத்தம்பி நாவலன்சீ
ரந்தாதி மாலையை வேதாட வீசற் கணிந்தனனே.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ யாழ்ப்பாணம்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள். பி. ஏ. பி. எல்.

சொல்லிய

நேரிசைவெண்பா.

நல்லைச்சின் னத்தம்பி நான்மறைசை யந்தாதிச்
சொலலுக்கு நல்லவுரை சூழ்ந்தளித்தான்—வல்ல
தமிழ்தேர் மதுரைச் சபாபதிவேள் காதுக
கமிழ்தேர் மதுரா மனைத்து.

சென்னைக் கிறித்தவக் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதரு

மிந்நூலுரையாசிரியர் மாணாக்கருளொருவருமாகிய பிரமஸ்ரீ

வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியாரவர்கள். பி. ஏ.

சொல்லிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

செந்தமிழ்க்கு வரம்பான தென்னிலங்கைத்
    தீவினல்லைச் சின்னத் தம்பி
தந்ததிரு மாமறைசை யந்தாதி
    தனக்கொருரை சாற்றி னூலை
விந்தைகுடி வந்தசபா பதிமதுரை
    வியனகரான் விரியச் செய்தென்
சிந்தையுறைவோன்புலவர் செவிக்கமிழ்தரு
    சுவைக்குமின்பந் தெவிட்ட மாதோ.

நூல்.

திருவாரணங்கு மணமகன் பூசித்த செல்வர்வெள்ளைக்
கருவாரணங்கு முறும்பணைசூழ்மறைக் காட்டிசை
மருவாரணங்கு திரையாரைப்பாடுமென் வாய்க்கவிதைக்
கிருவாரணங்குசெய் பூண்முலைப்பாமயி லென்றுணையே

(இ-ள்) திரு ஆர் அணங்கு மணமகன் பூசித்த செல்வர் - சீதேவிக்கும் பூதேவிக்கும் நாயகனாகிய திருமாலாற் பூசிக்கப்பெற்ற செல்வமுடையார், வெள்ளைக்கருவாரணம் குமுறும்பணை சூழ்மறைக்காடர்—வெண்மையாகிய சூற் சங்கங்கள் ஒலிக்கும் வயல்சூழ்ந்த திருமறைக்காடென்னுந் திருப்பதியையுடையார், இசைமருவு ஆரணம் குதிரையாரை—பண்ணமைந்த வேதமாகிய குதிரையையுடைய இச்சிவபெருமானை, என் வாய்பாடும் கவிதைக்கு - என்வாயாற் புகழ்ந்து பாடும் இந்நூல் நிறைவேறும்பொருட்டு, இருவார் அணங்கு செய் பூண்முலைப்பாமயில் என் துணை - பெரியகச்சினுக்கு அழகுசெய்யும் பூணினைத்தரித்த முலையினையுடைய கலைமகள் எனக்குத்துணையாக நின்றருள்கின்றனள் (எ-று.) திருவாரணங்கு என்பதில் ஆர்-பூமி கவிதை கருவியாகுபெயர். இது சிவபெருமானைத்துதிக்குந் தமக்குக் கலைமகள் துணையாய் உடனின்றுதவுமாறு செய்யுந் திருவருண் முறைமைகூறியதாம். இவ்வாறு அடியார்களுக்குக் கலைமகள் துணையாவது "ஞானவாணி வந்திருத்தன ளன்பர் தந்நாவில்" என்பது முதலியவற்றானுணர்க. இதனைக் கலைமகள் வணக்கமெனக் கொள்ளின் அது சிறப்புப்பாயிரத்தின் பாற்பட்டுப் புறவுரையாமாதலின் நூலின் அகத்தே கூறுதல் வழுவாமாத லானும் சிவபெருமான்மீது நூறுகவியியற்றுகவென்னும் நியமத்தில் ஒன்று குறைபட்டு அந்தாதியிலக்கணத்தோடு மாறுபடுமாதலானும் அக்கருத்துப்பொருந்தாமையுணர்க. அன்றியும் "என்றுணையே" என்பதில் என் என்பதை வினாவினைக் குறிப்பாக்கி, அருளே துணையாங்கால் கலைமகள் துணை என்ன? துணையன்று, எனப்பொருள் கூறுவாருமுளர். அருளின்வழியே

துணையாகிய கலைமகளைத் துணையன்றெனல் உண்மையோடு மாறுபடுமாறும் உணர்க. (க)

என்று—லையொன்று காலனைததாக்கி யெழிற்கனக
மன்றுடலைச்செய்து வான்பரவைப்பெயர் மண்ணும்விண்ணு
சென்றுடலைக்கடை வாயிறபடியினிற் சேர்ந்துவைகு [ஞ்
முன்றுடலைவைப மறைக்காட்டி லுறைபரனே.

(இ-ள.) என்று - எந்நாளோ, ஆடலை ஒன்றுகாலனைத் தாக்கி - வலியினைப்பெற்ற இயமனை உதைத்தும், எழிற்கனக மன்று ஆடலைச்செய்து - அழகிய கனகசபையிற் றிருநடனம்புரிந்தும, வான்பரவைப்பெயர் மணணும் விண்ணும் சென்றுள் - மேன்மையாகிய பரவையாரென்னுந் திருநாமம் மண்ணுலகும் விண்ணுலகுஞ் செல்லும்வண்ணம் வாழ்நகவரது, தலைக்கடைவாயிற் படியினும் சேர்ந்துவைகும் - திருமாளிகைவாயிற்படிக்கண் (சுநதரமூர்த்தி நாயனாருக்குத் தூதாகச்சென்றருளிப்) பொருநதியுமுள்ள, உன்தாள் தலைவைப்பது மறைக்காட்டில் உறைபரனே - உமது திருவடிகளை என்றலைமேல்வைத்தருளுவது திருமறைக்காட்டில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே (எ-று.) உமது திருவடிகளை என்றலைமேல் வைத்தருளுவது எநநாளோவெனக் கூட்டுக. தலைக்கடை-ஈருருபிணைநதபெயர்,மாளிகையென்பது பொருளாம். (உ)

பரமரம்பாலிகைச் செம்பவளக்கொடி பங்கர்சுரும்
பரமரம்பானை யெரித்தாமறைசைப் பதியர்வரிப
பிரமரம்பாடிய பொறகொன்றைத்தாமரைப் பேசுதியோர்
தரமரம்பாவிநெஞ் சேவிணையாங்கருந் தாதினுக்கே.

(இ-ள்.) பரமர் - மேலாயவா, அம்பாலிகைச்செம்பவளக்கொடிபங்கர் - அழகிய அநரம செவ்வியபவளம்போன்ற பூங்கொடியையொத்த உமாதேவியாரைப்பாகததிலுடையார், சுரும்பர் அமர் அம்பானை எரித்தார் - வண்டுகள்பொருந்தின்ற (மலராகிய) அம்பினையுடைய மன்மதனை எரித்தவர்,

மறைசைப்பதியார் - திருமறைக்காட்டினையுடையார், வரிப் பிரமரம்பாடிய பொற்கொன்றைத்தாமனா - வரிகளையுடைய வண்டுகளிசைபாடப்பெற்ற பொன்வண்ணக் கொன்றைப் பூமாலையினையுடைய இச்சிவபெருமானை, பேசுதி ஓர்தரம் பாவிநெஞ்சே வினையாம் கருந்தாதினுக்கு அரம் - ஓர்தரமே னுஞ் சிந்திப்பாயாக பாவத்தால் நிறையப்பெற்ற மனமே உனது தீவினையாகியகடியவிரும்பை அராவி அழிப்பதற்கு அதுவே யரமாகும் (எ-று.) சுரும்பரமரம்பு என்பதறகுச் சுரும் பாகிய நாணின்கட் பொருந்திய மலரம்பெனினுமாம். பேசுதி என்பது மனதின் றொழிலாதலாற் சிந்திப்பாயாகவென்னப் பட்டது. வாக்காகிய கருவியால் மனமே பேசுதியெனினு மிழுக்காது. (௩)

கருந்தாதையன்ன கயவர்தம்மீதிற் கவிதைசொல்லி
வருந்தாதையாநநன் வேதாரணியன்வை வேற்குகனைத்
தருந்தாதைதெய்வ மணங்கமழ்சேவடித் தாமரைமேற் [பே.
பொருந்தாதையோநினை வில்லாவென்சித்தப் பொறிச்சுரும்

(இ-ள்.) கருந்தாதை அன்ன கயவர்தம்மீதில் - இரும் பைப்போலுங் கடினசித்தமுடைய கீழோர்பேரில், கவிதை சொல்லி வருந்தாது - யான் கவிதைகள் பாடிவருந்தாமல் ஐஆநநன் - ஐந்து திருமுகங்களையுடையாரும், வேதாரணி யன்-திருமறைக்காடீசரும், வைவேல்குகனைத்தரும்தாதை - கூரியவேலேத்தரித்த முருகக்கடவுளைப் பெற்றபிதாவுமாகிய சிவபெருமானது, தெய்வமணம் கமழ்சே அடித்தாமரை மேல் - திவ்வியவாசனைகமழும் திருவடியாகிய செந்தாமரை மலர்களிடத்து, என்சித்தநினைவு இல்லாப்பொறிச்சுரும்பு - என்மனமாகிய வறிவில்லாத பொறிகளையுடைய வண்டா னது, ஐயோ பொருந்தாது - ஐயோவீழ்கின்றதில்லை-(எ-று.) பொறி - புள்ளி, இந்திரியம். வண்டுகள் தாமரைமலரிற்றே னுண்ணச்செல்லுமாறுபோல ஊழ்வினையினாலே என்மனம் சிவபெருமான் திருவடிகளில் ஆநந்தநுகர்ச்சியின்பொருட் டுச்செல்கின்றதில்லை என்பதாம். (௪)

6
சுரும்பரவைக்கிசை தாமரையோவிடந் தொல்புவியோ
கரும்பரவைக்கண்ணியல்லேதுதூதிருட் காலமுல்லை
யரும்பரவைப்பயிலும்வாணகையல்கு லன்னமென்ன
வரும்பரவைக்கு நடந்தார்மறைசை வரையிறையே.

(இ-ள்.) கரும்பரவைக்கண் இயல் ஏது - கரியகடல்போலுங்கண்ணினையுடைய தலைவியின் இயல்யாது?, இடம் சுரும்பர் அவைக்கு இசை தாமரையோ தொல்புவியோ? - (அவள் வாழும்) இடம் வண்டினதுகூட்டந்தேனுண்ணுதற்கமைந்த தாமரைமலரோ? அல்லது பழையபூமியோ? (யாது?),இருட்காலம் தூது - இருளையுடைய இராக்காலத்து (ச்சுந்தரமூர்த்திநாயனருக்கு)த்தூதாக, முல்லை அரும்பு அரவைப்பயிலும் வாள்நகை அல்குல் அன்னமென்னவரும் பரவைக்கு நடந்தார் - முல்லையரும்பினையும் பாம்பினது படத்தினையும் போனற ஒளிபொருந்திய பல்லையும் நிதம்பத்தையுமுறையேயுடைய அன்னம்போலுலாவும பரவையாரிடதது‌ச்சென்றருளிய சிவபிரானது, மறைசைவரை இறையே — திருமறைக்காட்டு மலையினிடத்தேவசிக்குநதலைவனே—(எ-று) இயல்—இலக்கணம். கரும்பரவைக்கண் அன்மொழிததொகை. அரும்பரவைப்பயிலும் வாணகையல்குல் நிரனிறைப்பொருள்கோள். "தாமரையோபெருந் தொல்புவியோ" எனப்பாடமாயின் சாத்தன் இவ்வூர் என்பதற்கு சாத்தன்வாழுமிடம் இவ்வூரென்முற்போலத் தாமரையோ புவியோ வாழுமிடம் எனப்பொருளுரைத்துக்கொள்க. இது தலைவனிடத்துப்பாங்கன் தலைவியின் இயலிடங்கேட்டல் ஆம். (௬)

வரைச்சங்கரிக்கு மணவாளர்கூடல் வளர்ந்திடுமூ
வுரைச்சங்கரிக்கு வணஞ்சூழமறைசை யுத்தமநா
தரைச்சங்கரிக்கு விடப்பாணிசக்கரத் தானைதொட்ட
திரைச்சங்கரிக்குந் தெரியாப்பதகிழல் சேர்மின்களே.

(இ-ள்.) வரைச்சங்கரிக்கு மணவாளர் - இமயமலையில் அவதரித்த உமாதேவியாருக்கு நாயகர், கூடல்வளர்ந்திடுமூவுரைச்சங்கர் - மதுரையில் வளர்ந்தோங்கிய முத்தமிழ்ச்

சங்கத்தி லமர்ந்தவா, இகருவனஞ்சூழ்மறைசையில் உத்தம நாதர் - கருபபஞ்சோலைசூழுந்த திருமறைககாட்டிலிருக்கும் மேலாகியதலைவர், கரிக்கு ஐசசம் விடப்பாணிசக்கரத்தானை தொட்ட - (தன்னையழைததந) யானைக்கு அச்சமநீங்க (மடு) நீரினுள்ளே சக்கரப்படையையேவிய, திசைசசஙகு அரிக்தம தெரியாப பதநிழல் சோமினகளே - கடலிறறோன்றிய சங் கத்தையுடைய திருமாலுக்கும அரிதறகரிய அவரது திரு வடிநீழலிற் செனறடைவீாகளாக—(எ-று.) கூ-ம அடியில் அச்சம் ஐச்சமெனப் போலியாயிறறு. (கூ)

மின்னஞ்சுகங்கைச் சடாதரனசத்த விடங்கன்றிரை
வன்னஞ்சுகந்தவன் மாமறைக்காடற்கு மாதொரிராப்
பன்னஞ்சுகமெனவேள காமகாண்டப் பகழியினு
லின்னஞ்சுகமில்லை யெனறத்தையோது மிளநதத்தையே.

(இ-ள்) மின அஞ்சு கங்கைசசடாதான் - மின்னலு மஞ்சு மொளியினையுடைய சடையிற கங்கையையுடையாா, சததவிடங்கன் - சத்தவிடங்க மூாததமாயுள்ளாா, திரைவல நஞ்சு உகந்தவன - கடலிற்றோன்றிய வலியவிடத்தினை விரு ம்பியுண்டருளினோர், மாமறைக்காடற்கு - பெருமைபொரு நதிய திருமறைக காட்டினையடையார் இவர்க்கு, மாதுஓா இராப்பன்னஞ்சு உகம் என - உம்மை விரும்பிய மாதிற்கு ஒரு இராவே பதினைந்து யுகமென்று சொல்லும்படி, வேள் காமகாண்டப் பகழியினுல் - மன்மதனது விலலிற் றொடுக்கு மலர் அம்பால், இன்னம் சுகம் இலலை என்றத்தைஇளந்தநதை யே ஓதும் - (வருநதி) இனனமுஞ் சுகமடைநதிலனென்னு மிதனை இளமைபொருநதிய கிளிகளே (போய்ச்) சொல்லு வீர்களாக-(எ-று.) காமகாண்டம் - மன்மதன்சிலை. இது கிள ளைவிடு தூது. (எ)

தத்தலைவேலையன் காறுதவேதத் தனிவனத்து
மூத்தலைவேலையன் வெற்பினம்மாது முளரியடி
யத்தலைவேலையன் முட்சொரிபாலை யருஞ்சுரத்து
வைத்தலைவேலையன் பாலென்னைநாடி வரவெண்ணுமே.

(இ-ள்.) தத்து அலைவேலையன் காணுத - மோதுகின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலையுடைய திருமாலும காணற்கரிய, வேதத்தனிவனத்து முத்தலைவேல் ஐயனை வெற்பின் - ஒப்பற்ற திருமறைக்காட்டி லிருக்கின்ற மூன்றுதலையையுடைய சூலாயுதத்தைத் தரித்த ஈசரது மலையினிடத்தே, நம்மாது - நம்முடையபெண்ணானவள், முளரிஅடிவேல்அத் தலை ஐயலமுட்சொரிபாலைஅருஞ்சுரத்துவைத்து அலைவேலை- தாமரைமலர்போன்ற (மெல்லிய) வடிகளை வேலாமரவகள அவ்விடங்களிலும அயலிடங்களிலும் முள்ளினைச்சொரிகின்ற பாலைநிலத்திலே காட்டுவழியில்வைத்து அலையும்போது, அன்பால என்னை நாடிவர எண்ணுமே - அன்பினாலே என்னைநினைத்து என்னிடம்வர எண்ணுவாளோ—(எ-று) இது உடன்போக்கில நற்றாயவருந்தல். அயல் ஐபலெனப் பேரி யாயிற்று. (௭)

வரபரசங்கர வேதாரணிய மடங்கலஞ்சுஞ்
சரபரசங்கர ளம்பொதிவாயவிழித தையலபங்கி
னரபரசங்கர விபோலொளியி னணிதிகழும
புரபரசங்கர வாநமனூர்வரும போததிலே.

(இ-ள்.) வர - வரத்தைக்கொடுப்பவரே, பர - மேலானவரே, சங்கர - சுகத்தைச் செய்பவரே, வேதாரணிய-திருமறைக்காட்டையுடையவரே, மடங்கல்அஞ்சும் சரப - நரசிங்கமானது அஞ்சி யழிதற்குக் காரணமாகிய சரபவடிவங் கொண்டவரே, ரசம கரளம்பொதிவாய் விழித்தையல் பங்கின் அர - அமிர்தமும் விடமும (முறையே) பொருந்திய வாயையுங் கண்ணையுமுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய சங்காரகருத்தரே, பரசு அங்க-துதிக்கப்பெற்ற என் பினைத்தரித்தவரே, ரவிபோல ஒளியின் அணிதிகழும்புர - சூரியனைப்போல ஒளியினாலே அழகுவிளங்குந் திருமேனியை யுடையவரே, பரசு அங்கர - மழுவாயுதத்தை அழகிய கரத்திலுடையவரே, யமனூர்வரும் போததில்வா - யமன

வருங்காலத்து (அடியேனை யாண்டுகொள்ளுமாறு) வந்தருளுவீராக - (எ-று.) போதத்தில அத்துரசசாரியை. (௯)

போதவனந்த நவிராழிவிற்கதை பூட்டுசிலை
மாதவனத்தன் மனுதிக்கெட்டாத வரதனங்கி
யாதவனந்த நகுமதிமூன்றுகண் ணுன்பொறியார்
வேதவனத்தன பதமபேணிற்பாச விலங்கறுமே.

(இ-ள்.) போதவன் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனுக்கும், நந்தம் நவிர் ஆழிவிற்கதைபூட்டு சிலைமாதவன் - சங்கையும் வாளையும் சக்கரத்தையும் ஒளிபொருந்திய தண்டையும நாண்பூட்டும் வில்லையுந் தரித்த திருமாலுக்கும்,அத்தன் - பிதாவாயுளளார், மனுதிக்கு எட்டாத வரதன் - மனமுதலியவற்றிற்கு அகோசரமாயுள்ளவரதர், அங்கி ஆதவன் நந்தம் நகுமதிமூனறு கணணுன் - அக்கினியும் சூரியனும இரவில் விளங்கும் சந்திரனுமாகிய மூனறையும் மூனறுகணணுக உடையார், பொறிஆர் வேதவனத்தன் பதமபேணிற் பாசவிலங்கு அறுமே - இலக்ஷுமி வசிக்கப்பெறற திருமறைக்காட்டீசர் இவரது திருவடிகளை வணங்கிற பாசமாகிய விலங்கு ஒழியும் - (எ-று.) (௧௦)

விலங்கலரிக்குலஞ் சூழ்மறைக்காடன் விரிந்ததுழா
யலங்கலரிக்கரு மாரூரிலோர்புற் றமர்ந்திருக்கு
மிலங்கலரிக்கட் களக்கறையானைச் சற்றெண்ணுநெஞ்சே
கலங்கலரிக்கு நந்தீவினையான கருங்கலையே.

(இ-ள்.) விலங்கல் அரிக்குலம் சூழ்மறைக்காடன் - குன்றுகளிற் சிங்கங்கள்சூழப்பெற்றதிருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளியவராய், விரிந்த துழாய் அலங்கல் அரிக்கு அரும் ஆரூரில் ஓர் புற்று அமர்ந்து இருக்கும் - மலர்ந்த துளசிமாலையையுடைய திருமாலுக்கும் அறிவரிய திருவாரூரில் ஓர் புற்றிடங்கொண்டருளிய, இலங்கு அலரிக்கண் களக்கறையானை-விளங்குகின்ற சூரியனுகிய கண்ணையும் கண்டததில் விடக்கறையினையுமுடையானை, சற்று எண்ணுநெஞ்சே கலங்கல் - சிறிது

சிந்திப்பாயாக மனமே கலக்கமுறுதே, நந்தீவினையானை கருங்கலை அரிக்கும் - அவர் நமது தீவினையாகிய பெரிய மலையினைப்பொடியாக்குவர்—(எ-று) அலரி - சூரியன், கண்வரி. இதில் ஆரூரில் ஓர் புற்றிலிருக்கும் வரிபொருந்திய கண்ணை யுடைய களளக்கறையானைச் சற்றெணணு அது நந்தீவினை யாகிய சரிய ஆடையினை அரிக்கும் எனத் தொனிப்பொருள் படுமாறுங்காண்க. (கக)

கருங்கலைமானுமென் சித்தாசனம்புகுங் கண்ணுதலோ
னருங்கலைமானுறை வேதாரணிய னணிவரைமேல்
மருங்கலைமாநுதிக் கண்முலையீருங் கள்வார்தடங்கண்
பொருங்கலைமானென்று வந்ததுண்டாகிற புகன்றிடுமே.

(இ-ள்) கருங்கலை மானும் என் சித்த ஆசனம் புகும் கண்ணுதலோன் - கருங்கலலைப்போலும் திண்ணிய என்னிதய மாகிய ஆசனத்தினுமெழுந்தருளுகின்ற நெற்றிக்கண்ணினை யுடையார், அருங்கலை மான் உறைவேதாரணியன் - அரிய கலைமகள்வாழுந் திருமறைக்காட்டீசர், அணிவரைமேல - அவரது அழகிய மலையினிடத்தே, மருங்கு அலைமாநுதிசகண் முலையீர் - இடையினைத்தளரச்செய்யும் கரிய சூசுகம்பொருந்திய முலையினையுடையீர், உங்கள்வார்தடங்கண் பொரும் கலைமான் ஒன்றுவந்தது உண்டாகில் புகன்றிடுமே - உங்களுடைய நீண்டகண்களையொத்த கலைமான் ஒன்று இங்கு வந்ததுண்டெனிற சொல்லுவீராக—(எ-று) இது கலைமான் வினுதல். (கஉ)

புகராணையீரு முரியானைவெண்பொருப் பானையெண்ணும்
பகராணைமேய்த்து வெண்பற்றுனையாற்கைப் பகட்டைக்கவ்வி
யகராநையச்சுடராழி தொட்டாற்கரி யானைமறை
நகரானையன்றிச் சொலாதிறைஞ்சாதென்ற னுச்சிரமே.

(இ-ள்.) புகர் ஆனை ஈரும் உரியானை - புள்ளிகள்பொருந்திய யானையை உரித்ததோலினையுடையானை, வெண்பொருப்பானை - வெள்ளிய கயிலைமலையுடையானை, எண்ணம்பகர்-

எட்டுக்கண்ணினையுடைய பிரமனுக்கும், ஆனை மேய்த்து வெண்பல் தானையால் கைப்பகட்டைக் கவ்வியகராவைய-டா ஆழிதொட்டானுக்கு ஆரியானை-பசுவினைமேய்த்து வெண பல்லாகிய படையினாலே துதிக்கையினையுடைய யானையைப பற்றிய முதலையானது மடியும்படி விளங்குகின்ற சக்கராயுதத்தைவிடுத்த திருமாலுக்கும அரியவனை, மறைநகரானை - திருமறைக்காட்டையுடையானை, அன்றி - அல்லது (மறெருகடவுளை) என்றன் நாச்சொல்லாது சிரமிறைஞ்சாது - என நாத்துதியாது சிரம்வணஙகாது—(எ-று) (கங)

சிரவரவிந்தம் புனைமறைக்காடத்தி சூலங்கொண்ட
கரவரவிநதம் பணிததோன்மலைதென்றற கன்றுயிரக
வரவரவிநத மடநடைக்கோமள வஞ்சியிரு
ளிரவரவிநத மெனக்கிடநதாள்பின்னை யென்செய்வளே.

(இ-ள்.) அரவு இநது அம்புலிசிர - பாம்பையும் சந்திரனையும் கங்கையையும தரித்தமுடியினையுடையவரே, த்ரிசூலங்கொண்டகர முத்தலைச்சூலநதாங்கிய கையையுடையவரே, வரவிந்தம் பணித்தோன் மலைத்தென்றறகனறு உயிர்கவரவர - மேலாகிய விந்தமலையைத் தாழ்த்திய அகத்தியமுனிவரது பொதியமலையிறறோனறும இளந்தென்றற்காற்று உயிரைப்பற்ற வருதலினாலே, இநத மடநடைக்கோமள வஞ்சி - இந்த இள நடையினையும் அழகினையுமுடைய கொடிபோன்ற பெண், இருள இரவு அரவிநதம் எனக் கிடநதாள் பின்னை என் செய்வள் - இருளோடுகூடிய இரவில் தாமரைமலா பொலிவழிந்திருக்கு மாறுபோலி வழிநதிருந்தனள் பின் யாதுசெய்வள்—(எ-று) இது தலைவி வருத்தமுறுதல். (கச)

செய்யனைக்கோடியை மாவுரியானைச் செழுங்கனன்மான்
கையனைக்கோடி புனைமறைக்காடனைக் கணணிற்கண்டாற்
பையனைக்கோடிமின் னூர்மயலால்வரும் பாவமெல்லா
மையனைக்கோடி யருந்துகளர்கு மறிசித்தமே.

(இ-ள்.) செய்யனா - சிவந்த வடிவுடையானை, கோடு இயை மாவுரியானை - கொம்புபொருந்திய யானைத்தோலு டையானை, செழுங்கனல மான்கையனை - சுவாலிக்கும் அக்கினியையும் மானையும் ஏந்திய கையினையுடையானை, கோடி புனைமறைககாடனை - கோடி தீர்த்தத்தைப் பொருந்திய திருமறைககாட்டீசனை, கண்ணிற கணடால்-கண்களால் தரிசனம் பண்ணப்பெறறால, பை அரைக்கோடி மினனார மயலால் வரும் பாவம் எல்லாம் - பாமபினது படததையொதத நிதம்பத்தின்மீது ஆடையையுடைய மகளிரது காமமயககததால் வரும பாவமெலலாம், ஐ அரைக்கோடி அருநதுகள ஆகும் சிததமே அறி - இரணடரைககோடி அரியதுகளாய ஒழிவதாமென்று மனமே அறிவாயாக—(எ-று) நிதமபததை அரை என்றது தகுதிவழக்கு (சரு)

சித்திரவன்னிக ருங்கொங்கைபங்காசெற றார்புரமூன்
றத்திரவனனிக கருணகையார்கிட மாகமநூன்
மித்திரவனனியும் பூவையுங்கேட்டு வியநதுரைககும்
பத்திரவன்னி மரஞ்சேர்மறைசைப பதியகமே.

(இ-ள்.) சித்திரவல் நிகரும் கொங்கைபங்கர் - அழகிய சூதாடுகருவியையொத்த தனத்தினையுடைய உமாதேவியாரைப் பாதித் திருமேனியிலுடையவராகிய, செற்றாபுரமூனறு அத்திரவன்னிக்கு அருளநகையாா - பகைவரது திரிபுரத்தைத் தமது அமபின் முனையாகிய அக்கினிகொளளும்படி செய்தருளிய நகையினையுடைய சிவபெருமானுக்கு, இடம் – இடமாவது, ஆகமநூல் மித்திரவனனியும் பூவையும கேட்டு வியந்துஉரைககும் - சிவாகமநூல்களை நட்பினையுடைய கிளிகளும, நாகணவாய்ப்புட்களும் (பெரியோர்கள சொல்லக்) கேட்டதிசயித்துத் தாமும் சொல்லபபெற்ற, பத்திரவன்னிமரஞ்சேர் மறைசைபபதி அகமே - இலைகளையுடைய வன்னிவிருட்சங்கள் சூழப்பெறற திருமறைக்காடெனனும திருப்பதியாகிய தானமேயாம். (எ-று) சித்திரவன்னி

கருங்கொங்கை அன்மொழித்தொகை. அகமே என்பதை மனமே என விளியாக்கினுமாம். (கசு)

பதிகம்பரிக்குங் குழன்மாதராயப் பரவையுள்ளே
வதிகம்பரிக்கு நிகர்விழியாய்மலை மாதுகங்கா
ளிதிகம்பரிக்கு மணியாகமீந்தரு ளீசர்முத்தம்
பொதிகம்பரிக்குந் திரைவேலைவேத புரிவரைக்கே.

(இ-ள்.) பதிகம் பரிக்கும் குழல்மாதர் ஆயப் பரவையுள்ளே - பாசியைப்போலுங் கூந்தலைத்தாங்கிய மாதர்கள் பரந்த தினது ஆயத்தினுள்ளே, வதிக அம்பு அரிக்குநிகர்விழியாய் - போய்ப் பொருந்துவாயாக அம்பினையும் வண்டினையுமொத்த கண்ணிணையுடையாய், மலைமாது கங்காளிதிகம்பரிக்கு - மலைமகளும் கங்காளியும் திகம்பரியுமாகிய தேவியாருக்கு, மணி ஆகம் ஈந்தருள ஈசர் - அழகிய திருமேனியிற் பாதியைக் கொடுத்தருளிய சிவபெருமானது, முத்தம் பொதிகம்பு அரிக்குந்திரை வேலை வேதபுரி வரைக்கு ஏ - முத்துக்கள்நிறைந்த சங்கினை யரிக்கப்பெற்ற அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த திருமறைகாட்டின் வரையினிடத்தே - (எ-று.) வரையினிடத்தே ஆயத்துள் வதிவாயாக எனமுடிக்க. வதிக என்பதின் அகரந் தொகுக்கப்பட்டது. வரைக்கு வேற்றுமை மயக்கம் இது ஆயத்துய்த்தல். (கஎ)

புரியாரநந்த னறியாப்பதம்பெறப் பொற்கயிலைப்
பெரியாரனநதனை வென்னடைபாகர் பிறப்பினிலங்
குரியாரனந்த வளமறைக்காட்டைக் குறிததிருந்து
மரியாரனந்தன் சிரமேற்புவித்தல மானவரே.

(இ-ள்.) புரி ஆர் அம் நந்தன் அறியாப்பதம்பெற-புரி பொருந்திய அழகிய சங்கினையேந்திய திருமாலும் அறிதற்கரிய திருவடியை அடையும்பொருட்டு, பொற்கயிலைப்பெரியார் - அழகிய கயிலாயத்திலெழுந்தருளிய பெரியோரும், அனந்தனைவெல் நடைபாகர் - அன்ன நடையினைவென்ற நடையினையுடைய தேவியாரைப் பாகத்திலுடையவரும்,

பிறப்பினில் அங்குரியார் - பிறப்பினிற் றோன்றுதலருமாகிய சிவபிரானது, அனந்தவளமறைக் காட்டைக் குறித்திருந்து மரியார் - பலவளங்கொழிக்குந் திருமறைக்காட்டைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்து இறவாதவர்கள், அனந்தன் சிரமேற் புவித்தலமானவரே - ஆதிசேடன் முடிமேற்சுமக்கும் இப்பூமியில் (அறிவினிற்சிறந்த) மனிதராவரோ? (எ-று) அனந்தனை வென்னடை அன்மொழித்தொகை. (கஅ)

மானத்தரக்கரந் தைப்படவீர்ந்துரி வாங்கினர்கற்
றானத்தரக்க ரரசுடீகவூன்றிய தாளர்குடப
பானத்தரக்கர விந்ததின்மேற்றுயில் பண்ணைமறைக்
கானத்தரக்கர மைந்துணர்வீர்வினைக் கட்டறுமே.

(இ-ள்.) மானத்தரக்கு அரந்தைப்பட ஈர்ந்து உரிவாங்கினர் - வலியபுலியானது துன்பப்படப்பிளந்து அதன் றோலினை ஆடையாகக்கொண்டவர், கல்தானத்து அரக்கர் அரசு உட்க ஊன்றியதாளர் - கைலைமலையினிடத்தே (இடுக்கிற் பட்டு) அரககருக்கு அரசனாகிய இராவணன் வருந்துமாறு பெருவிரலாலூன்றிய திருவடியையுடையார், குடப்பாலநத்து அரக்கு அரவிந்தத்தின்மேல் துயில்பண்ணை மறைக்கானத்தர் - குடம்போன்ற வெண்மையான சங்கங்கள் சிவப்பாகிய தாமரைமலர் மேற்றுயிலுகின்ற வயல்சூழ்ந்த திருமறைக்காட்டீசர், அக்கரம் ஐந்து உணர்வீர் வினைக்கட்டு அறும் ஏ - அவரது பஞ்சாக்கரத்தினைச் சிந்திப்பீராக அதனாற்கன்மபந்தம் ஒழியும்—(எ—று) பிள, இழு என்னும் பொருட்குப்பொதுவாயு ஈர் என்னும் பகுதிபிளந்து எனப் பொருள்படுங்கால் ஈர்ந்து எனவும் இழுத்து எனப்பொருள் படுங்கால் ஈர்த்து எனவும் வழங்கும். (கசு)

அறுத்தவித்தாரச் சமைத்தபிள்ளைக்குகந் தார்பொதியக்
குறுத்தவித்தார முனிக்கருள்கோலக் குழகரராப்
பொறுத்தவித்தாரணி யேத்தாரணபுரம் போந்தகரு
வறுத்தவித்தாக்கும தல்லாதுவேறு மருந்தில்லையே.

(இ-ள்.) அறுத்து அவித்து ஆரச்சமைத்த பிள்ளைக்கு உகந்தார் - அரிந்து வேவவைத்து (சசுவை) நிரம்பப் பாகஞ்செய்த சிறுத்தொண்ட நாயனாருடைய பிள்ளைக்கறிக்கு விருப்பங்கொண்டவர், பொதியக் குறுத்த வித்தார முனிக்கு அருள்கோலக்குழகர் - பொதியமலையில் வதிகின்ற வடிவிற்குறியராயினும் அறிவின் மிகப்பெரியராய அகத்திய மகா முனிவருக்குத் திருமணக்கோலத்தைக் காட்டியருளிய அழகர், அவரது, ஆராப்பொறுத்த இத்தரணி ஏத்து ஆரணபுரம் போந்து - ஆதிசேடன் முதுகும் இவ்வுலகம் துதிக்கப்பெற்ற திருமறைக்காடென்னும் திருப்பதியைச் சேர்தலால், கருவறுத்தவித்து ஆக்கும் - பிறவியைவறுத்த விதைபோல இனித்தோன்றுவண்ணம் ஆக்குமின், அது அல்லாதுவேறு மருந்தில்லை ஏ - அவ்வாறு செய்வதன்றி அப்பிறவிநோய தீர்த்தற்கு வேறு மருந்தில்லை—(எ-று) (௨0)

மருக்கரவீரநின் ஞெதியைக்காரென்று மஞ்ஞையெல்லா
முருக்கரவீர வயில்விழியாய்நட முற்றனவைந்
திருக்கரவீரகத திச்சேதகன்றந்தை சீர்மறைசை
யெருக்கரவீர மதிவேணிவெற்பி லெழிலியன்றே.

(இ-ள்.) உருக்கு அரவீரஅயில்விழியாய் - உருக்கரத்தினையும் வீரம்பொருந்திய வேலையுமொத்த கண்ணினையுடையாய், மருககரவீரம் நின்ஓதியைககார் என்று - வாசனைபொருந்திய அலரி மலரைச்சூடிய உனது கூந்தலை மேகமெனககருதி, மஞ்ஞை எல்லாம் நடமுற்றன-மயில்களெலலாம் ஆடாநின்றன, ஐந்திருக்கர வீரகத்திச்சேதகன் தந்தை - ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய.வீரகதிச்சேதக விநாயகரின் தந்தையாகிய, சீர்மறைசைஎருக்கு அரவு ஈரமதிவேணி வெற்பில் - சிறப்பினையுடைய திருமறைக்காட்டில் வீற்றிருக்கும் எருக்கமலரினையும் பாம்பினையும் குளிர்ந்த சந்திரனையும சடையிற்றரித்த சிவபெருமானது மலையினிடத்தே, எழிலி அன்று - ஆதலால் இது கார்ப்பருவம் அன்று—(எ-று) மலையினிடத்தே நடமுற்றனவெனக்கூட்டுக. எருக்கர வீரமதிவேணி

ஆன்மொழித்தொகை. எழிலி ஆகுபெயர். இதுகாலம் மறைத்துரைத்தல். (உக)

அன்றாலிநாட்டந் துயின்றோனிகரண்ணலே திருமான்
பொன்றாலிநாட்டநஞ் சுண்டார்மறைசைப் பொருப்பகத்தி
லொன்றாலிநாட்டவழ்கார்போலும வார்குழலொண்டொடி
குன்றாலிநாட்டவர் கொள்ளாருனது குளிர்முத்தமே. [யூர்

(இ-ள்.) அன்று ஆலின் நாட்டம்துயின்றோன் நிகர் அண்ணலே - பூர்வதத்தில் வடவாலிலையிற் கண்வளர்ந்த திருமாலையொத்த தலைவரே, திருமான்பொன்தாலி நாட்ட நஞ்சு உண்டார் - இலக்குமியினது பொற்றாலி அறாது நிலைபெறும் வண்ணம் விடமுண்டருளிய சிவபிரானது, மறைசைப்பொருப்பகத்தில - திருமறைக்காட்டு வரையினிடத்தே, ஆலி ஒன்றுநாள் தவழ்கார்போலும் வார்குழல் ஒண்தொடி ஊர் குன்று ஆல் - மழையினைப்பொருந்திய (கார்) காலத்துத்தவழும் மேகம்போன்ற நீண்ட கூந்தலையும் ஒளிபொருந்திய வளையினையுமுடைய தலைவியினது ஊர்குறிஞ்சியாதலால், உனது குளிர்முத்தம் ஏ இ நாட்டவர்கொள்ளார் - கையுறையாகக்கொடுக்கும் உமது குளிர்ந்த முத்துமாலையை இந்த நாட்டார் அணியாகக்கொள்ளமாட்டார்.—(எ-று.) இது கையுறைமறுத்தல். (உஉ)

முத்திருமாதங்க வார்முலைபாகர் முதுமறைசை
மெய்த்திருமாதங்க மாற்கரியாரை விளம்புகிலீர்
பத்திருமாதங் கருவயினூறிய பாழுடம்பை
வைத்திருமாதங்கத் தென்றிசைக்கூற்று வருங்கடைக்கே.

(இ-ள்) முத்து மாதங்கவார் இருமுலைப்பாகர்-முத்துவடத்தினையும் சிறந்த தங்கத்தாணியன்ற கச்சினையுமணிந்த இரண்டு தனங்களையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடையவராகிய, முதுமறைசைத் திருமாது அங்கமாற்கு அரியாரை மெய்விளம்புகிலீர் - பழைய திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற இலக்குமியை மார்பினிடத்து வைத்து

ள்ளதிருமாலுக்குங் காண்டற்கரியவீசனை உண்மையாகத்துதி க்கின்றீரில்லை, இரு-பத்துமாதம் கருவயின் ஊறிய பாழ்உடம் பை வைத்திரும் - இரண்டுமாதம் பிதாவின்கருப்பத்திலும் பத்துமாதம் மாதாவின்கருப்பதிலும் ஊறி உற்பவித்த பாழா கிய இவ்வுடம்பினை வைத்துக்கொண்டிருங்கள், ஆதங்கத் தென்றிசைக்கூற்று கடைக்கு ஏவரும் - கொல்லுதலாலே துன்பத்தைவிளைக்கும் தென்றிசைக்குரிய இயமன் இறுதிக் காலத்துவருவன்.—(எ-று.) மாதங்கம் யானைக்கோடெனக் கொண்டு முலைக்குவமையாக்கினும் பொருந்தும். (உரு)

வருகரநாக மகவான்பதமும் வனசப்பிரான்
பொருகரனாகம் பிளந்தான்பதமும் புகலின்மிக்கோ
முருகரநாகர் பணிமாமுகரத்தன் மூவர்தமிழ்க்
குருகரனாக மருங்குழையாற்பணி யொண்டவர்க்கே.

(இ-ள்.) வருகரநாகமகவான்பதமும் - முன்னசைந்து வருகின்ற துதிக்கைபொருந்திய ஐராவதத்தையுடைய இந் திரனது பதமும், வனசப்பிரான பொருகரன் ஆகம்பிளந்தா ன்பதமும் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனும் யுத்தஞ்செய் தகரனென்னு மரக்கனதுமார்பைப்பிளந்ததிருமாலும் ஆகிய இவர்களது பதங்களும் புகலின்மிக்கோ - சொல்லுமிடத்து உயர்ந்தனவாமோ,முருகர் அம்நாகர் பணிமாமுகர் அத்தன்- முருகக்கடவுளுக்கும் அழகிய தேவர்கள் பணியப்பெற்ற யானைமுகக்கடவுளுக்கும் பிதா, மூவர்தமிழ்க்கு உருகு அரன் - மூவர் சுவாமிகள் பாடிய தமிழ்வேதத்தின்பொருட் டுத் திருவுளங்களிக்கின்ற அரனார், அமரும்நாகுகுழையான்- செவியிற்றரிக்கும் சங்கக்குழையார், இச்சிவபெருமானை, பணி ஒண்தவர்க்கு ஏ - பணிகின்ற ஒளிபொருந்திய தவத்தி னையுடையார்க்கு (எ-று.) தவத்தினையுடையார்க் குயர்ந்தன வாமோ வெனக்கூட்டுக. மிக்கவோ என்பதின் அகரந்தொ குக்கப்பட்டு மிக்கோ வென்றாயிற்று. மூவர் தமிழாகியதே வாரத்திருமறைக்கும் தெய்வத்திருமறைக்கும் அபேதமாமாத லால் திருமறைக்காடனென்பார் "மூவர்தமிழ்க் குருகரன்"

என்றார். ஆதலின் அந்தாதிச்செய்யுள்தோறும் தலப்பெயர் வரல்வேண்டுமென்ற நியமம் இதிற் றவறுதல் இல்லையென் றுணர்க. இந்நியமம் இல்லையென்போர் ஆன்றோர் கொள் கையும் அநதாதியும கலம்பகமுமாகிய பிரபந்தங்களுக்குத் தலைபெயர் கூறுங்கருத்து முணராது விருத்தத்திற்கு ஐந்து அடி என்பதற்கு ஔவைசெய்யுளை உதாரணங்காட்டுதல் போல திரோட்டக யமகவந்தாதியில் ஒருசெய்யுளை உதாரண முங்காட்டியிடாப்படுவா. (உ௪)

ஒண்டூதையுண்புற வீர்மறந்தாரெம தூரர்முன்னாண்
மண்டூதையாக்கிய சோறீந்திடமகிழ்ந தார்வரம்பி
னண்டூதையால்வெயில் காய்மறைக்காட்டுறை நாகமணி
யண்டூதையோதிக்குச் செமபாதியாதி மணிவரைக்கே.

(இ-ள்.) ஒண்தூதை உண்புறவீர் - ஒள்ளிய பருக்கைக் கற்களையுண்ணும் புறாக்களே, முன்னாள் மண்தூதை ஆக்கிய சோறு ஈந்திட மகிழ்ந்தார் எமது ஊரர் மறந்தார் - முன்னா ளிற் (சிற்றிலின்கண்) சிறியகலத்திற்சமைத்த மணற்சோற தினையும் யான் இடமகிழ்ந்துகொண்டவராகிய எமது மருத நிலத்தலைவர் (இந்நாளில் என்னை)மறந்தனர்,-வரம்பில் நண்டு ஊதையால் வெயில்காய் - கரைகளிலே நண்டுகள் குளிர்காற றால் வெய்யில் காயப்பெறும், மறைக்காட்டு உறைநாகம் அணிவண்டூது ஐயோதிக்குச்செம்பாதி ஆதிமணிவரைக்கு-திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளிய பாம்புகளையணிந்த, வண்டு களொலிக்கும் அழகிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியாருக்குச் செம்பாதியாகிய திருமேனியையுடைய முதல்வரது மலைக் கண்—(எ-று) மலைக்கண் மறநதாரெனக் கூட்டுக. நாகமணி என்பதற்குப் புன்னைமலரை யாதல் சடைநாகமென்னும்அணி யையாதல் அணிநதனனப் பொருள்கொண்டு ஓதிக்கு அடை யாக்கினுமாம். ஐயோதி ஐம்பாலாகிய கூந்தலெனினும் பொருந்தும். குழல், முடி, கொண்டை, பணிச்சை, சுருள் இவற்றை ஐம்பாலென்பர். ஐயோதி அன்மொழித்தொகை. இது புறவொடுபுலம்பல். (உ௫)

மணிக்குடநாடகன் மாறன்பதாகை வரித்தநுதற்
கணிக்குடனாடக வாழுமென்றாலிம்மை காயுமையற்
பிணிக்குடனாடகப் பொற்கொன்றைவாங்கும்பெருமறைசை
யணிக்குடநாடக மால்பணியாதி யரனிடத்தே.

(இ-ள்.) மணிக்குடநாடகன் மாறன்பதாகை வரித்த நுதற்கணிக்கு - அழகிய குடநாட்டகத்துவாழுஞ் சேரனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் கொடிகளாயுள்ள வில்லையுங்கயலையும் (முறையே) அமைத்தாற்போன்ற நெற்றியையுங் கண்ணையுமுடைய தலைவிக்கு, உடல்நாள்தகவாழும என்றால் - சரீரம் நெடுநாள் உயிரோடு வாழவேண்டுமானால், இம்மைகாயுமையறபிணிக்கு - இவ்வாட்டினை யறுக்கப்புகும மயக்கநோய தீர்தற்கு, உடன் ஆடகப்பொற கொன்றை வாங்கும் - தாமதியாது பொன்போலு மழகிய கொன்றைப்பூ மாலையை வாங்கிவருவீராக(ஆட்டினையறுத்தல்வேண்டாம்),பெருமறைசை அணிக்குட நாடகமால் பணிஆதி அரனிடத்தே - பெரிய திருமறைக்காட்டிலே அழகிய குடக்கூத்தினைச் செய்கின்றதிருமால்பணியுமாதியாகிய அரனிடத்தே-(எ-று.)அரனிடத்தே வாங்கிவருவீராகவெனக் கூட்டுக.இது வெறிவிலக்கல். நுதலையுங்கண்ணையு முடையாளுக்குக் காயம் தினமேறவாழுமானால இத்தகரைவெட்டுதிர் மயக்கநோய் போதலுக்கானால் கொன்றைமாலையை வாங்குமின் (மறியறுக்கவேண்டாம) எனப்பொருளுரைத்து வெறிவிலக்கிமாலைவாங்குதல் எனக்கருத்துக் கூறுவாருமுளர். காயம் தினமேறவாழுதலே தாய்தந்தையர் முதலியோர் கருத்தாமாதலின் அதன்பொருட்டுத் தகரை வெட்டாதொழிவரல்லராதலின் வெறிவிலக்காகாமையின் அவ்வுரை பொருந்தாமை யுணர்க. (உகூ)

இடங்கரடக்கய மேனின்றுகூப்பிட் டிரங்குமநதத்
தடங்கரடக்கயங் காத்தோன்சரமனைத் தையல்சன்ம
கடங்கரடக்கய மேறுகுரான்மறைக் கான்புவனி
விடங்கரடக்கய நீர்போலெனைமுத்தி மேல்வைப்பரே.

(இ-ள்.) இடங்கர் அடக்கயமேல் நின்று கூப்பிட - முதலையானது பிடித்துவருத்தத் தடாகக்கரைமேல் நின்று அழைத்த, இரங்கும் அந்தக்கரடத்தடவு கயம்காத்தோன் - வருந்திய அந்தமதத்தினையுடைய பெரிய கஜேந்திரனென்னும் யானையைக்காத்த திருமால், சரம்-பாணமும், கன்மகள் மனைத்தையல் - மலைமகள் இல்லக்கிழத்தியும், ஏறு தமக்கரக்கயம் - இடபம தமதுகையிற பிடிக்குங்கொடியும், ஆகும் - ஆகப்பெறற, நான்மறைக்கான்புவனி விடங்கா - நான்கு வேதங்களாலும் பூசிக்கப்பெற்ற திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற புவனிவிடங்கர், அயம அடக்கும நீரபோல எனைமுத்திமேல்வைப்பர் ஏ - காய்ச்சிய இருமபானது அடக்கும் நீர்த்துளிபோல் எனனை முத்தியில் (இரண்டறக்கலக்குமாறு) வைத்தருளுவர்—(எ-று.) புவனிவிடங்கா - பூமியில் சததவிடங்கராயுள்ளார். (உஎ)

மேல்விண்டுநாயக வில்லார்மறைசை விமலரிடப்
பால்விண்டுவேதன் வலப்பாலுமாகப் படைத்தவர்வா
யால்விண்டுநூனிரை சுற்றுஞ்சிலம்பிக் கரசளித்த [லுமே.
போல்விண்டுமுத்தருங் கொள்வரென்னூற் கவிப்புன்சொல்

(இ-ள்.) மேல் நாயகவிண்டுவில்லார் - மேலாகிய தலைமையையுடைய மேருமலையை வில்லாகவுடையார், மறைசை விமலர் - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற நிருமலர், இடப்பால்விண்டு வலப்பால் வேதனுமாகப்படைத்தவர் - இடப்புறத்தே திருமாலும் வலப்புறததே பிரமனுந் தோன்றும்படி சிருட்டிததருளியவர், விண்டுமுத்தரும்-மூங்கிலினிடத்துப் பிறந்த முத்தாயுள்ளார், இவரும், வாயால் நூல்விண்டு நிரைசுற்றும் சிலம்பிக்கு அரசு அளித்தபோல்- வாயால் நூலினை நூறறு (த்தமக்கு ஆலயமாமாறு) வரிசையாக அதனைச்சுற்றிப்பணிபுரிந்த சிலம்பிப்பூச்சிக்கு அப்பணியினையேற்று அரசளித்ததுபோல,என் நூறகவிப்புன்சொல்லுங்கொள்வர் - என்னூற்செய்யுட் புன்சொல்லினையும் ஏற்றவராய் என்னை அளித்தருளுவர்-(எ-று) கொள் என்னும் பொ

ருள்வினை உவமையினும் அளியென்னும் உவமவினைபொருளி னும் சென்றியையும். முத்தரும் என்பதில் உம்மை சிறப்பு, சாரியையெனினுமாம். ௪-ம் அடியில் "முத்தருமெற்கு மருள் வரிப்புன்சொற்கொணடே" எனப்பாடங்கொள்வாருமுளர்.

புன்னுகவேலி மறைக்காடரன்பரைப் புண்டரிக
மின்னுகமாயவ னுன்முகன்வாசவன் மேற்பதத்தின
மன்னுகவைப்பவர் காடோடுமாடு மகிழ்ந்தபுனறேல
பன்னுகநஞ்சுடை பூணுணதாகப் படைத்தவரே.

(இ-ள்.) புன்னுகவேலி மறைக்காடர் - புன்னுக விருட்சங்கள் சூழப்பெற்ற திருமறைக்காட்டினையுடையார், அன்பரைப்புண்டரிகமின் ஆகம மாயவன் நான்முகன வாசவன் மேற்பதத்தின் மன் ஆகவைப்பவர் - தமது அடியாரைத் தாமரைமலரிலிருக்கும் இலக்குமியை மார்பிலணிந்த திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனும் ஆகிய இவர்களது மேலாகிய பதத்திற்கும் தலைவராகவைததருளுகின்றவர், காடு ஓடு மாடு மகிழ்ந்து - (ஆயினும் தாம்) சுடுகாட்டினையும் ஓட்டினையும் மாட்டினையும் (இடமாகவும், பாத்திரமாகவும் வாகனமாகவும்) மகிழ்ந்துகொண்டருளி, புன்தோல் உடைபல் நாசம்பூண் நஞ்சு ஊண் அது ஆகப்படைத்தவர் ஏ-புல்லியதோலினை உடையாகவும் விடபபல்லினையுடைய நாகத்தைப் பூணகவும் நஞ்சை உணவாகவும் பெற்றவர் ஆவர்—(எ-று.) ஊணது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (உக)

படைக்கந்தரத்தர் திருமறைக்காடர் பனிவரைமே
லடைக்கந்தரத்த நிறத்தாமரைமுகத் தன்னமன்னுள்
தொடைக்கந்தரத்த மருஞ்சுருளோதிச் சுரும்பினங்கா
ளிடைக்கந்தரம்வரி னுங்களுக்கேபழி யேற்றிடுமே.

(இ-ள்.) படைக்கந்தர் அத்தர் திருமறைக்காடர் பனிவரைமேல் - வேற்படையினையுடைய முருகக்கடவுளுக்குப் பிதாவாகியதிருமறைக்காட்டீசரதுகுளிர்ச்சிபொருந்திய மலையினிடத்தே, அடைக் கந்த ரத்த நிறத்தாமரை முகத்து அன்

னமன்னாள் - இலைகள்பொருந்திய வாசனையும் சிவப்பாகிய நிறமும் உடைய தாமரைமலர்போலும் முகத்தினையும் அன்னமபோலு நடையினையுமுடைய தலைவியின், தொடைக்கந்தரத்து அமருஞ்சுருள் ஓதிச்சுரும்பு இனங்காள்-மாலைசூடிய மேகத்தையொத்த சுருண்ட கூந்தலினிடத்துப் பொருந்திய வண்டின்கூட்டங்களே, இடைக்கு அந்தரம்வரின் உங்களுக்கேபழி ஏற்றிடும் ஏ - இடைக்கு முடிவுவருமாயின் உங்களுக்கே பழிசுமத்தப்படும். (எ-று.) ஏற்றிடுமென்பதிற் படுவினைதொகை. தாமரை, மலருக்காதலால் முதலாகுபெயர். அடை என்பதனை இயற்பெயர்ப்பொருளுக்கும், கந்தரத்த நிறம் என்பதனை ஆகுபெயர்ப்பொருளுக்கும், விசேடணமாக்குக; தாமரையும் மலரும் முதலுஞ் சினையுமாய் ஒருபொருளாமாதலின் அடைகளை எலலாம் தாமரையாகிய முதலுக்கே ஆக்கினும் அமையும். "அடைக்கந்த" என்பதற்குக்கந்தமடைதலையுடைய எனப்பொருள்கொள்ளிற்கந்தமென்னும் எழுவாயில் மகரங்கெடுதற்கு விதியின்மையின் அது பொருந்தாமையுணாக. (௩0)

ஏற்றுக்கொடியர் திருமறைக்கானத்த ரேழுலகப்
பேற்றுக்கொடியத்தர் திக்காடைநாதரைப் பேணிக்கொண்
கூற்றுக்கொடியற்கு மஞ்சேனினியிக் குவலயத்தே [டேன்
தோற்றுக்கொடிவரை கேதனமாதுந் தொலைந்தனளே.

(இ-ள்.) ஏற்றுக்கொடியர் - இடபக்கொடியினையுடையார், திருமறைக்கானத்தர் - திருமறைக்காட்டீசர், ஏழ் உலகப் பேற்றுக்கொடி அத்தர் - ஏழுலகங்களையும் பெற்றருளிய உமாதேவியாரைப் பாதித் திருமேனியிலுடையார், திக்கு ஆடைநாதரைப்பேணிக்கொண்டேன் - திக்காகிய வஸ்திரத்தையுடைய முதல்வராயுள்ளார், இவரை, விரும்பிவழிபடப்பெற்றேனாதலால், கூற்றுக்கொடியற்கும் இனி இக்குவலயத்தே அஞ்சேன் - இயமனாகிய கொடியவனுக்கும் இனி இப்பூமியில் அஞ்சுகின்றிலேன், தோற்றுக்கொடிவரை கேதனமாதும் தொலைந்தனள் ஏ - தோல்வியுற்றுக் காகவடிவம் எழுதப்பெ

ற்றகொடியினையுடைய மூதேவியும் என்னைவிட்டு நீங்கினள்.
(எ-று.) (௯௧)

தொலைவேதனையர் கருக்குழிவாய்ப்படுந் தொல்லைச்சென்ம
நிலைவேதனையென் றுழலூசல்போல நினையுநெஞ்சி
னலைவேதனைய வொருகாலஞ்சேலென் றுரைக்கிலென்னுங்
கலைவேதனையன் பணிமறைக்காடவென் கண்முனின்றே.

(இ-ள்.) அனையர்கருக் குழிவாய்ப்படும் தொல்லைச்சென்ம நிலைவேதனை தொலைவு ஏது என்று - அன்னையராது கருப்பக்குழியிலே உண்டாகியுண்டாகி வருகிற பழையபிறவியினது நிலைமையாகிய துன்பத்திற்கு முடிவில்லை என்று, உழல் ஊசல்போல நினையும் நெஞ்சின் - ஆடுகின்ற ஊசலைப்போலுஞ் சலனமுறறெண்ணுகிற மனததினது, உலைவு ஏதமனைய ஒருகால் அஞ்சேல என்று உரைக்கின் என்னும் - சஞ்சலமும் துன்பமுமதீர ஒரு முறையேனும் நீயஞ்சறகவென்று சொல்லியருள்வீராயின் அதனாலுமக்குக் குறைஎதுவோ, கலைவேதன் ஐயன்பணிமறைக்காட எனகண்முன் நின்று ஏ - வேதங்களையுணர்நத பிரமனும் அவன் பிதாவாகிய திருமாலும் வணங்கப்பெற்ற திருமறைக்காட்டீசரே என் கண்ணெதிரே நின்று—(எ-று.) நின்றுசொல்லி யருள்வீராயின் எனக்கூட்டுக. ஏது எனபது இன்மைகுறித்து நின்றது. (௯௨)

கண்ணச்சி ராகவரிசூழுங் காமறைக் காடர்செந்தீ
வண்ணச்சிரா சலமேரு வில்லாளி வரைவிடுதே
ருண்ணச்சி ராகவிழிக்கால வேலுறை விட்டுவிட்டுப்
பெண்ணச்சி ராள்வலவா விறங்காது பிடியன்னமே.

(இ-ள்.) கள்நச்சு இராகவரிசூழும் காமறைக்காடர் - தேனை விரும்புகின்ற இசைபாடும் வண்டுகள் சூழப்பெற்ற சோலைகளையுடைய திருமறைக்காட்டீசர், செந்தீவண்ண சிர மேரு அசலவில் - மேரு மலையாகிய வில்லையுடையார், வரை தேர்விடு - இவரது, மலையினிடத்தே (விரைந்து) தேரினைவிடுவாயாக, உண்நச்சுகாலவேல் இராக விழிஉறை விட்டுவி

ட்டு - மையுண்ட, விடத்தினையும் இயமனது வேலினையுமொத்துச் சிவப்பாகிய கண்களினின்று நீர்த்துளிகளைச் சிந்திச் சிந்தி, பிடிஅன்னம் இறங்காது பெண் அச்சு இராள்வலவா - ஒருபிடி அன்னமும் இறக்கமில்லாமல் தலைவி உடலொடு கூடிவாழாள், தேர்ப்பானே—(எ-று) அன்னமும் என்புழி இல எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. (௩௩)

அன்னம் பலவநறும் புன்னைச்சேக் கையமர்மறைசை
முன்னம் பலவன் முடித்தசடாதர மூர்த்திதில்லைப
பொன்னம் பலவன்பிஞ்ஞகி கங்காளன் புராந்தகன்சீர்
வன்னம் பலவன் பசுபதிநாதனென் வான்றுணையே.

(இ-ள்.) அன்னம் புன்னைநறும் பல்லவச்சேக்கை அமர் மறைசைமுன் - அன்னப்புட்கள் புன்னைமரத்தினது நறுந தளிராலாய சயனத்திறறுயிலுந திருமறைக்காட்டு முதல்வர், அம்பு அலவனமுடித்த சடாதரமூர்த்தி - கஙகையினையுஞ்சந்திரனையுந்தரித்த சடையினையுடைய மூர்த்தியாயுள்ளார், தில்லைப்பொன்னம்பலவன - சிதம்பரத்திலே கனகசபையையுடையார், பிஞ்ஞகி - பிஞ்ஞகமென்னும் விலலையுடையார், கங்காளன - முழுவெலும்பையுடையார், புராந்தகன் - முப்புரங்களைத்தகித்தவர், சீர்வன்னமபலவன் - சிறநத பலநிறங்களையுடையார், பசுபதி - ஆன்மாக்களுக்குப பதியாயுள்ளார், நாதன் - இறைவா, என்வான்றுணையே - இவர் எனக்குப்பெரியதுணையாவர்—(எ-று.) முதலடியிற் பல்லவமெனற்பாலது பலவமென விடைக்குறைந்து நின்றது. (௩௪)

வானப்பிறையையும் வாடைப்புலியையு மையல்செய்யுந்
தேனப்பிறையையுந் தெனறலையுங்கண்டு சில்லரிக்கண்
மீனப்பிறைக்கு மடமானை மேவிலர் வேடனிடு
மூனப்பிறைச்சிக் குகந்தார் மறைசையுகந்தவரே.

(இ-ள்.) வானப்பிறையையும் - வானத்திற்றோன்றும் பிறைமதியையும், வாடைப்புலியையும் - வாடைக்காற்றாகிய புலியையும், மையல்செய்யுந் தேன் அப்பு இறையையும் -

மயக்கத்தைச்செய்கின்ற தேன் பொருந்திய மலராகிய அம்பினையுடைய மன்மதனையும், கண்டு சில்லரிமீன்கண் அப்பு இறைக்கும் மடமானை மேவிலர் - கண்டு சிலவரிகள் பொருந்திய மீன்போன்ற கண்ணினின்றும் நீரைச்சொரிகின்ற இளமான்போன்ற எனது பெண்ணை அணைந்தனரில்லை, வேடன் இடும் ஊன் அப்பு இறைச்சிக்கு உகந்தார் - வேடராகிய கண்ணப்பநாயனரிட்ட ஊன் அப்பிய இறைச்சிக்கு விருப்பங்கொண்டவராகிய, மறைசை உகந்தவரே - திருமறைக்காட்டில் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் சிவபிரான்—(எ-று.) நற்றாயிரங்கல். தேனப்பு வலித்தல் விகாரம் (௬௫)

உகந்தாவடிக்கு மிடையர் தம்பாலனையுண்டுகடற்
சகந்தாவடியனுக் கெட்டாத ஞானத்தலத்துமுத்திச்
சுகந்தா வடிதமிழ் நான்மறைக்காட துணைவரியம்
பகந்தாவடி செல்குழை யாண்மருவிய பாகத்தனே.

(இ-ள்.) உகந்து ஆ அடிக்கும் இடையர்தம் பால்அனை உண்டு - களிப்போடு பசுக்களையடித்தோட்டு மிடையர்களிடத்துப்பாலினையுந் தயிரினையுமுண்டு, கடல் சகந்தாவு அடியனுக்கு எட்டாத - கடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதுந்தாவி யளந்தபாதத்தினையுடைய திருமாலுக்கு மறிதற்கரிய, ஞானத்தலத்து முத்திச்சுகந்தா - ஞானபூமிக்கண்விளங்கும் முத்தியின்பத்தைத்தந்தருளும், வடிதமிழ் நான்மறைக்காட - ஆராயப்பட்ட முத்தமிழ் வழங்கும் நான்கு வேதங்களும் பூசித்த திருமறைக்காட்டீசரே, துணைவரி அம்பகம் தாவடிசெல்குழையாள் மருவியபாகத்தன் ஏ - இரண்டாகிய வரிபொருந்திய கண்கள் போர்க்குச் செல்லப்பெற்ற காதினையுடைய உமாதேவியார் பொருந்திய பாகத்தினை உடையவரே—(எ-று) (௬௬)

பாகனகனிமொழியா யுனது பனிமுகமாங்
கோகனகநிலவுந் துணைப்பானலிற் கோடல்கண்டே
குகநகமிரும் புலிப்பாதரு நாடவன்று

(இ-ள்.) பாகு அனகனிமொழியாய் - தேன் பாகை யொத்த கனிந்தசொல்லினையுடையாய் - உனது பனிமுகமாம் கோகனகம் நிலவுந்துணைப்பானலிற் கோடல்கண்டேன் - உனது குளிர்ந்த முகமாகிய தாமரைமலரில் விளங்காநின்ற இரண்டுநீலோற்பலமலரின்மீது காந்தண் மலரு மலரக்கண் டேன், நாக(ப்பாதர்)நகநிமிரும் புலிப்பாதரும் நாட-பதஞ்சலி முனிவரும் நகம் நிமிரும் வியாக்கிரபாத முனிவரும் தரிச னம் பண்ணும்படி, அன்று மாகனக நிலைமன்ருடி வேதவன மலைக்கே - அந்நாளிலே பெரிய பொன்னலாகிய நிலைபெற்ற அம்பலத்திணிடத்தே ஆடியருளிய சிவபிரானது திருமறை க்காட்டு மலையினிடத்தே—(எ-று.) பானல் - கண்கள். கோடல் - கை. நகையொளியும் வெள்வளையொளியும் பர விய கையைக்கோடல் (வெண்காந்தள்) என்னப்பட்டது. துணைப்பானலிற் கோடல் என்பது உருவக உயர்வு நவிற சியணி—இஃது நாணிக்கண் புதைத்தல் (௧௭)

மலைக்கார்முகந்தர யாழைப்பழிமொழி மான்குறையா
நிலைக்கார்முகமதி யாள்பங்கனேநிறை காய்கந்திச்சூ
ழலைக்கார்முகந்திடும் வேதாரணிய வருநதுயரந் [திலே.
தொலைக்கார்முகந்தமி யேன்சொல்லுவேனென்ன சொன்ன

(இ-ள்.) மலைக்கார்முகம் - மேருமலையாகிய வில்லையும், தரயாழைப் பழிமொழிமான் குறையாநிலைக் கார்முகமதி யாள் - மேலாகிய யாழின் இசையைப்பழிக்கும் மொழிபொ ருந்திய களங்கம் குறையாகிய நிலைமையையுடைய பெரு மைபொருந்திய முகமாகிய மதியினையுடைய உமாதேவியா ரையும், பங்கனே - (இடப்) பாதித்திருமேனியிலுடையவரே, காய்நிறைகந்திச் சூழலைக்கார்முகந் திடும்வேதாரணிய - காய் கணிறைந்த கமுகஞ்சோலையை மேகம் முகக்கப்பெற்ற திரு மறைக்காட்டீசரே, அருந்துயரந்தொலைக்க ஆர்முகம்தமி யேன் சொல்லுவேன் சொன்னதில் என்னை - எனது அரிய துக்கங்களைப் போக்கும்வண்ணம் யார்மாட்டுத்துணையற்ற யான்சொல்லுவேன்? அப்படிச் சொல்வதினும் பிரயோச

னம் யாது? (எ-று) சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை மான் என்றும் முயல் என்றும் உலகோர் கூறுவர். முகத்தல் மணத்தல், மோத்தல். தொலேக்கவென்பதில் அகரம் தொக்கப்பட்டது. முகம் ஏழனுருபு. "மலேக்கார்முகதர" எனப்பாடமாயின் மலேயினை வில்லாகக்கொண்டவரே, எனப் பொருள் கொள்க. கார்முகந்தர என்பது வடமொழிச்சந்தியன்று ஆதலின் இப்பாடத்திற்கு அப்பொருள பொருந்தாமையுணர்க. (௩அ)

சொன்னச்சிலம்பு குழைத்தவில்லான் சுருதிப்பதியான்
வன்னச்சிலம்பிக் கரசளித்தான்வெற்பின் மாணிழைகண்
மின்னச்சிலம்பு கலேநனையாமன்மெய் வேர்வரும்பச்
சின்னச்சிலம்படி யாய்குடைந்தாயொரு தேன்சுனையே.

(இ-ள்) சொன்னச்சிலம்பு குழைத்தவில்லான் - பொன்மயமாகிய மேருமலையைவளைத்த வில்லாகஉடையார், சுருதிப்பதியான் - திருமறைக் காட்டினையுடையார், வன்னச்சிலம்பிக்கு அரசளித்தான் - அழகிய சிலம்பிப்பூச்சிக்கு அரசினைக் கொடுத்தருளியவர், வெற்பின் - இவரது, மலேயினிடத்தே, மாண் இழைகள்மின்னச்சிலம்புகலே நனையாமல மெய்வேர்வு அரும்ப - சிறந்த ஆபரணங்கள் (நன்கு இட்டு) விளங்கவும் ஒலிக்கின்றகலேகள் நனையாதிருக்கவும் உடலினிடத்தே வியர்வுதோன்றவும், சிலம்பு சின்ன அடியாய்-சிலம்பினைத்தரித்த சிற்றடியினையுடையாய், ஒருதேன் சுனைகுடைந்தாய் - ஒருதேன்சுனையிலே நீ நீர்விளையாடலேச் செய்தாய-(எ-று) இது மிகவும் வியக்கத்தக்கதென்பது எஞ்சிநின்றது. இஃது தோழிசுனையாடல் கூறிநகைத்தல. (௩௯)

தேன்றதும்பிக்குளிர் தாமரைப்பீடிகைச் செல்வனும்வாய்
நான்றதும்பிக்கருண் மாயனும்வான்புவி நண்ணியதுங்
கீன்றதும்பித்தவ ராற்கிட்டுமோகிடை யாவுலக
மீன்றதும்பிக்குழல் சேர்மறைக்காட னிரண்டையுமே.

(இ-ள்) தேன்தரும்பிக் குளிர்தாமரைப்பீடிகைச்செல்வனும் - தேன்வழிந்து குளிரப்பெற்ற தாமரைமலராகிய வாசனத்தையுடைய பிரமனும், வாய்நான்ற தும்பிக்கருள்மாயனும் - வாயானது தொங்குகின்ற யானைக்கு அருள்செய்து காத்தவனாகிய திருமாலும், வான் நண்ணியதும்புவிகீன்றதும் பித்து - முறையே (அன்னவடிவமாய் முடியைக்காண) வானத்திற்பறந்ததும் (வராகவடிவமாய் அடியைக்காணப்) பூமியைப் பிளந்ததும் பைத்தியமேயாம், அவரால் கிட்டுமோ கிடையா-அவர்களாற்கிட்டப்படுமோ? (அவர்கட்குக்) கிடைக்கமாட்டா, உலகம்ஈன்றதும்பிக் குழல்சேர் மறைக்காடன் இரண்டையும் ஏ - உலகத்தைப்பெற்றருளிய வண்டுகள்பொருந்திய கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய திருமறைக்காட்டீசரது அடியுமுடியுமாகிய அவ்விரண்டும்—(எ-று.) கிட்டுமோவென்பதிற் படுசொற்றொகை. இரண்டையும் என்பதில் ஐ சாரியை. இரணடும் கிட்டுமோ கிடையாவெனக்கூட்டுக. (௪0)

இரண்டந்தகரங் கிருந்தன்னபார்வை யிணைச்சுரும்பர்
புரண்டந்தகர மருவியகோதையைப் பொன்னில்வைத்தார்
முரண்டந்தகர வைவேலாகடற்றிரை முத்தச்சங்கங்
குரண்டந்தகர வெறிமறைக்காடன் குளிர்கிரிக்கே.

(இ-ள்.) இரண்டுஅந்தகர் அங்குஇருந்தன்ன - இரண்டுகூற்றுவர் அங்கிருந்தாற்போலும் விளங்குங்கண்களையும், இணைச்சுரும்பர்புரண்டு அம்தகரம் மருவியகோதையை - இணைந்தவண்டுகள் புரளப்பெற்று அழகிய மயிர்ச்சாந்தும் பூசியகூந்தலையும் உடைய தலைவியை, பொன் இல்வைத்தார் - அழகிய இல்லினிடத்தே (காவலிற்) செறித்தனர், முரண்தந்த கரவைவேலா - வலிபொருந்திய கையின்கண் கூரிய வேலையுடைய தலைவரே, கடல்திரை முத்தச்சங்கம் குரண்டம்தகர எறிமறைக்காடன் குளிர்கிரிக்கே - கடலினது அலையானது முத்துக்களையுடைய சங்குகளை (த்தன்கண்ணுள்ள மீனைக் கவரவிருக்கும்) கொக்குகள் சிதையும்படி வீசுகின்ற

மறைக்காட்டையுடைய சிவபெருமானது குளிர்ச்சிபொருந்திய வரையினிடத்தே—(எ-று.) வரையினிடத்தே இற்செறித்தாரென முடிக்க. கிரிக்கு உருபுமயக்கம். இஃது இற்செறிவறிவுறுத்துவரைவுகடாதல். (சக)

கிரிதாரகையணிந் தாலென்னமுத்தங் கிடந்தகொங்கை
அரிதாரமன்னவ ளம்பகங்காட்டு மருக்கன்மதி
யெரிதாரவெற்பு விழியாசனத்த னெழின்மறைசை
விரிதாரகப்பொரு ளானேறுகந்தவன் மெய்யொளியே.

(இ-ள்.) கிரிதாரகை அணிந்தால் என்ன - மலையானது நட்சத்திரமாலையைத் தரித்தாற்போல, முத்தங்கிடந்தகொங்கை அரிதாரம்அன்னவள் - முத்துவடங்க ளணியப்பெற்ற முலையினையுடைய இலக்குமியையொத்த தலைவியினது, அம்பகம் காட்டும் - கண்ணானது (சிவப்புற்றுக்) காட்டுகின்றது, அருக்கன்மதிஎரி விழிதாரவெற்பு ஆசனத்தன் - சூரியனையும் சந்திரனையும் அக்கினியையும் விழியாகவும் வெள்ளிமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் தானமாகவும் உடையவரும், எழில்மறைசை விரிதாரகப்பொருள் - அழகிய திருமறைக்காட்டில் வியாபகமாகிய பிரணவப்பொருளாக வுள்ளவரும், ஆனேறு உகந்தவன் - இடபவாகனத்தை விரும்பிச்செலுத்தி யருள்பவருமாகிய சிவபிரானது, மெய் ஒளி ஏ - திருமேனியின் ஒளியை—(எ-று.) மெய்யொளியைக் காட்டும் எனக்கூட்டுக. இஃது குறிப்பறிந்து புலந்தமைகூறல் (சஉ)

மெய்த்துத்தியான பணியாபரணன் விரைமருவுங்
கொத்துத்தியானஞ் செறிமறைக்காட்டுறை கோனையெண்ணி
பொய்த்துத்தியானம் புறுசெருக்கற்றுப் புலனடக்க
வைத்துத்தியான சமாதிசெய்வார்க்கில்லை வன்பிறப்பே.

(இ-ள்.) மெய்த்துத்தி ஆனபணிஆபரணன் - தமது திருமேனியில் படப்பொறிகளையுடைய தான பாம்பினை ஆபரணமாக உடையவராகிய, விரைமருவும் கொத்துஉத்தியானஞ்செறி மறைக்காட்டுறைகோனை எண்ணி - வாசனைபொ

ருந்திய பூங்கொத்திளையுடைய சோலைநெருங்கிய திருமறைக் காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவனைச் சிந்தித்து, பொய்த்து உத்தியால் நம்புறு செருக்குஅற்று - பொய்ம்மையு டைத்தாய உத்தியினாலே நம்புகின்ற மதத்தினை நீங்கப் பெற்று, புலன் அடங்கவைத்துத் தியானம் சமாதிசெய்வார்க்கு வன்பிறப்பு ஏ இல்லை - இந்திரியங்களை அடங்கச்செய்து தியானமும் சமாதியும் செய்கின்றவர்களுக்கு வலியபிறப்பு இல்லையாகும்—(எ-று.)

வன்போதகவல்லிய நெடுங்கான்சென்று மார்புடம்பி
னென்போதகவல்லி யன்மாதவம்புரிந் தேனிளைப்பீர்
பொன்போதகவல்லி யன்பார்சுருதி புரத்தபத்த
ரன்போதகவல்லி யங்கொன்றையாயென் றறைந்திடுமே.

(இ-ள்.) வன்போதகவல்லிய நெடுங்கான்சென்று - வலிய யானையும் புலியும் உள்ள நெடியகாட்டினிடத்தே போய், மார்புஉடம்பின் என்புஓதக வல்இயல் மாதவம்புரிந்து ஏன்இளைப்பீர் - மார்பிலும் உடம்பிலுமுள்ள எலும்பு (தசை) ஒழியும்வண்ணம் கடியவியல்பினையுடைய பெரியதவத்தினைச் செய்து ஏன் இளைக்கின்றீர்கள், பொன்போதகவல்லி அன்பு ஆர்சுருதிபுரத்த - இலக்குமியும் ஞானத்தையுடைய சரசுவதியும் அன்போடுபொருந்திய திருமறைக்காடரே, பத்தர்அன்பு ஓதுஅக அல்லிஅம் கொன்றையாய்என்று அறைந்திடும்ஏ - பத்தர்கள் அன்பாற்றுதிக்கப்பெற்ற அகவிதழ்களையுடைய கொன்றைப்பூமாலையைத் தரித்தவரேஎன்று சொல்லித்துதியுங்கள்—(எ-று.) அங்ஙனம் துதித்தலே யெல்லாத்தவப்பயனையும் கொடுக்கும்என்பது எஞ்சிநின்றது. ஓதக - என்பதில் ஒருவு என்னும் பகுதி ஓவு எனத்திரிந்து பின் வகர உகரமும் கெட்டுநின்ற ஓ பகுதி,தக துணைவினை; மேதக புகுதக என்றாற் போலும். (சச)

அறைக்கண்டவழகு விக்கிரிவேத வனத்தண்ணிறே
மறைக்கண்டரிய பிராணிநந்தாரைப்பொன் மானத்துய்த்துப்

பிறைக்கண்டவேணியிற் பாணியும்பாணியிற் பேர்மழுவுங்
கறைக்கண்டமுந்தரச் செல்லுதல்பார்த்தி கருங்குழலே.

(இ-ள்.) அறைக்கண் அருவிதவழ்கிரி வேதவனத்து அண்ணிஞேம் - கற்பாறையில் அருவியோடுகின்ற மலைகள்சூழும் திருமறைக்காட்டிலே யாம் வந்துஅடுத்தோம், மறைக்கு அண்டரியபிரான் இறந்தாரைபொன் மானத்துஉய்த்து - வேதத்திற்கு எட்டுதற்கரிய சிவபெருமான் இத்தலத்து இறந்தவரைச் சுவர்ணவிமானத்து ஏற்றி, வேணியிற் பிறைக்கண்டம் பாணியும் - சடையிலே பிறைத்துண்டத்தையும் கங்கையையும், பாணியிற் பேர்மழுவும் - கையிலே ஆடுகின்ற மழுவையும், கண்டம் கறையும் - கண்டத்திலே விடக்கறையையும், தர - தந்தருள (ச்சாரூபம்பெற்று), செல்லுதல் கருங்குழலேபார்த்தி - (அவ்விமானத்து) செல்லுதலைக் கறுத்தகூந்தலையுடைய பெண்ணே காண்பாயாக—(எ-று.) செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாகிய தரவென்பது இறந்தகாலம்குறித்துநின்றது. இது பதியணித்தென்றல். (சரு)

கருமந்திரிகரணம் வேறுமாறுங் கயவர்ப்பற்றித்
தருமந்திரியு மெனையாள்வையோவெற்றித் தானவர்தம்
பெருமந்திரியை யுதரத்தில்வைத்த பிரானளகை
யொருமந்திரிநண்ப னேமறைக்காட்டுறை யுத்தமனே.

(இ-ள்.) கருமம் திரிகரணம் வேறுமாறும் கயவர்ப்பற்றி - செயல் வேருகவும் மனவாக்குக் காயமாகிய திரிகரணங்கள் வேருகவும் மாறுபடுகின்றகீழோரைத் துணையாகப்பிடித்து, தருமம்திரியும் எனைஆள்வையோ - இயல்பு மாறுபடுகின்ற என்னையும் ஆண்டருளுவீரோ?, வெற்றித் தானவர்தம் பெருமந்திரியை உதரத்தில் வைத்தபிரான் - வெற்றிபொருந்திய அசுரரது பெரியமந்திரியாகிய சுக்கிரனை வயிற்றின்கண் வைத்தருளிய சிவபெருமானே, அளகை ஒரு மந்திரி நண்பனே - அளகாபுரிக்கிறைவனுகிய ஒப்பற்ற குபேரனுக்கு நண்பினையுடையவரே, மறைக்காட்டுறை உத்தமனே - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய உத்தமரே—(எ-று.) (சசு)

உத்தமரத்தி யுரியார்மறைசை யொருத்தர்வெள்ளோ
லத்தமரத்தி னிறைகங்கைவேணிய ராலெரித்த
நத்தமரத்தி முரசான்செழுங்கணை நல்கமுன்னாள்
வைத்தமரத்தின் மெய்த்தூரில்வெந் நீர்விடுமங்கையரே.

(இ-ள்.) உத்தமர் - மேலாயவர், அத்திஉரியார் - யானையினது தோலினையுடையார், மறைசை ஒருத்தர் - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய ஏகர், வெள்ளலம் தமரத்தின் நிறைகங்கை வேணியரால் எரித்த - வெண்மையாகிய அலையினதொலி நிறைந்தகங்கையைச் சடாபாரத்திலே தரித்த இச்சிவபெருமானால் எரிக்கப்பட்ட, நத்துஅமர் அத்திமுரசான் செழுங்கணைநல்க - சங்குகள்பொருந்திய கடலாகிய முரசினையுடைய மன்மதனுக்குச் செழித்தமலராகிய பாணத்தைக்கொடுக்க, முன்னாள்வைத்த மரத்தின்தூரில் மெய்வெம் நீர்விடும் மங்கையரே - முற்காலத்தில்வைத்துப் பயிர்செய்த மரத்தினது வேரில் மெய்யாகவே வெந்நீரை விடுவீர்களாக தோழிகளே—(எ-று.) தலைவி வருந்தல் (சஎ)

மங்கலமந்தர முன்னுதநின்கண்ட வண்ணங்கண்டு
சங்கலமந்தர வங்கொண்டுகூனிச் சுரிமுகஞ்சார்ந்
திங்கலமந்தர மத்தான்கையிற்புக் கிருந்ததுநா
கங்கலமந்தர தம்புலியான்மறைக் கானமின்னே.

(இ-ள்.) மங்கலம் அந்தரம் உன்னுத - மங்கலத்திற்கு முடிவு கருதப்படாத, நின்கண்ட வண்ணங்கண்டு - உன்னுடைய கழுத்தினதழகைக்கண்டு, சங்கு அலமந்து அரவங்கொண்டு கூனிச் சுரிமுகஞ்சார்ந்து - பாஞ்சசன்னியமென்னும் சங்கமும் சுழன்று ஏங்குதலை யுற்றுவளைந்து சுரித்த முகத்தினையுடையதாய், இங்கு ஆலமந்தர மத்தான்கையிற் புக்குஇருந்தது - இவ்விடத்தும் அன்று, (வைகுண்டத்திலே) மந்திரகிரியை மத்தாகக்கொண்ட திருமாலினது கையினிடத்தே போயிருக்கப் பெற்றது, நாகம் கலம் அந்தப் புலிநதத்தான் மறைக்கானமின்னே - சர்ப்பத்தை யாபரணமாகவும்

அழகிய பூமியை இரதமாகவுமுடைய சிவபிரானது திரும றைக்காட்டிலிருக்கும் மாதே—(எ-று.) இங்கலமந்தரம் என் பதற்கு இவ்வுலகத்தில் அமைதிபெற்ற மந்திரகிரியெனினும் பொருந்தும். அந்த என்பதைப் பண்டறிசுட்டாக்கினுமாம். இஃது நலம்புனைந்துரைத்தல் (சஅ)

கானவண்டானக் களிற்றைவர்க்காகக் கழுவிற்றங்கு
மானவண்டானது காணாததாமரை யானுஞ்செவ்வி
ஞானவண்டானத் துறைவோனும்வாவியி னாடிக்கொத்து
மீனவண்டானந் திரிமறைக்காட் டுறைவித்தகனே.

(இ-ள்.) கானவண்தானக் களிற்று ஐவர்க்காக - காட்டிலே திரிகின்ற மிக்க மதத்தினைச்சொரியும் யானைகளையுடைய பஞ்சபாண்டவர்களின் நிமித்தமாக, கழுவில்தங்கும் மான வண்டுஆனது காணாததாமரையானும் - நீரில்நாட்டிய கழுமுனையிற் றங்கிய பெருமைபொருந்திய வண்டுவடிவமான திருமாலாற் காணுதற்கரிய பாததாமரையை யுடையாரும், செவ்வி அண்ஞானதானத்து உறைவோனும் - அழகு பொருந்திய ஞானபூமியிலிருப்பவரும், வாவியில் நாடிக்கொத்தும் மீனவண்டானம் திரி-தடாகங்களிலே ஆராய்ந்து கொத்திக்கொள்ளு மீன்களையுடைய நாரைகள் திரியப்பெற்ற, மறைக்காட்டுறை வித்தகன் ஏ - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய பெரியோர்—(எ-று.) "மீன" என்பது மீன் என்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த குறிப்புப்பெயரெச்சம், மகர வீறு கெட்ட மீனம் எனினுமாம். (சகூ)

வித்தந்தியாக முதவாவுலோபர்க்கு வீணிற்சொற்பாட்
டைத்தந்தியாக பதியென்பரான்முத லாம்பிள்ளையை
மைத்தந்தியாகப் பெறுமறைக்காடர் வயங்குமுண்மைச்
சித்தந்தியாகத் தியாகனைப்பாடிலர் தீங்கறவே.

(இ-ள்.) வித்தம்தியாகம் உதவாஉலோபர்க்கு - திரவியத்தைப் (புகழும் புண்ணியமும் அடையுமாறு) கொடாதஉலோபிகள் பொருட்டு, வீணிற் சொற்பாட்டைத் தந்தியாக

பதி என்பர்ஆல்-யாதொரு பயனுமின்றிப் புகழ்ச்சிக்கவிபாடி அவர்களை நூறு யாகங்களைச்செய்த தேவேந்திரனேயென்று கொண்டாடுவோர், முதலாம்பிள்ளையை மைத்தந்தியாகப் பெறு மறைக்காடர்-முதற்பிள்ளையாகிய விநாயகரைத் கரிய யானை முகம் உடையவராகப்பெற்ற திருமறைக்காடரும், வயங்கும் உண்மைச்சித்து - விளங்குகின்ற மெய்ம்மையான சித்துவடி வமா யுள்ளாரும், அந்திஆகத் தியாகரைத்தீங்கு அறப்பாடி லர் ஏ - செக்கர் வானத்தையொத்த சிவந்த திருமேனியையு டைய தியாகராஜருமாகிய சிவபெருமானைத் தமதுபாவங்கள் கெடப் பாடுதலைச் செயயார்—(எ-று.) இவர் ஊழிருந்தபடி என்னே? என்பது எஞ்சிநின்றது ஆல் ஏ அசைகள். (௩0)

தீங்கரும்பாரஞ் சொரிவயல்வேதத் திருவனத்துக்
கோங்கரும்பார மணிமுலைச்சாமளக் கோமளப்பெண்
பாங்கரும்பாரண சூலாயுதாவிப் படிவச்சுமை
தாங்கரும்பார மினிப்பிறவாமுத்தி தந்தருளே.

(இ-ள்.) தீம்கரும்பு ஆரம்சொரிவயல் திருவேதவனத்து - இனியகரும்புகள் முத்தினைச்சொரியும் கழனிகள்சூழ்ந்த அழகிய திருமறைக்காட்டினிடத்தே, கோங்குஅரும்பு ஆரம ணிமுலைச் சாமளக்கோமளப் பெண்பாங்கர்உம்பா - கோங்க ரும்புபோன்ற சந்தனமணிந்த முலையினையும் பசிய நிறத்தி னையுமுடைய அழகிய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய மஹாதேவரே, ரணசூல ஆயுதா - யுத்தத்தில் வெற்றிபெ றும் சூலாயுதத்தையுடையவரே, இப்படிவச் சுமைதாங்க ரும்பாரம் - இவ்வுடலமாகிய சுமைபொறுத்தற்கரிய பார மாயிருக்கின்றது ஆதலால், பிறவாமுத்தி இனித்தந்தருள் ஏ - பிறவாத வீடுபேற்றை இனிநீர் தந்தருளுவீராக—(எ-று.) தீங்கரும்பாரஞ் செறியெனப்பாடமாயின் இனிய கரும்பிற் பொருந்திய சாறுநிறைந்த எனப் பொருள்கொள்க. (௩க)

தந்தம்படைத்த களிறொன்றுதாக்கத் தனிபுரந்து
நந்தம்படைத்தலை வேல்விழிக்கன்னியை நோக்கியதா

னந்தம்படைத்தலைச் சால்வழியூர்ந்திடு நான்மறைசை
யிந்தம்படைத்த சடையான்வெற்பாடவ ரெண்சிங்கமே.

(இ-ள்.) தந்தம்படைத்தகளிறு ஒன்று தாக்கத்தனிபுரந்து - கொம்பினையுடைய யானை ஒன்று எதிர்க்க (அதனைக்கொன்று)காத்து,நும்தம்தலைவேற் படைவிழிக்கன்னியை நோக்கியதுஆல் - உங்கள் தலைமையாகிய வேற்படைபோலுங் கண்ணினையுடைய பெண்ணை நோக்குற்றது, நநது அம்படைச் சால் வழித்தலை ஊர்ந்திடும் நான்மறைசை - சங்குகள்அழகிய படைச்சாலின்வழியிலே ஊரப்பெற்ற திருமறைக்காட்டிலே வீற்றிருக்கின்ற, இந்து அம்பு அடைத்த சடையார் வெற்பு ஆடவர் எண்சிங்கமே - சந்திரனையும் கங்கையையும் தரித்துள்ள சடையினையுடைய சிவபிரானது மலைக்கண் ஆண்மையையுடையோர் மதிக்குநதலைவராகிய சிங்கம்—(எ-று.) சிங்கம் நோக்குறறது எனக் கூட்டுக. இஃது பாங்கியறத்தொடு நிற்றல். (௫உ)

சிங்கமுருக்குவன் றென்காலனுவியைச் செப்பிலிப்பேர்
கங்கமுருக்குர னுய்விருந்துண்ணக் கனத்திடுமென்
னங்கமுருக்கும் பிணியங்குமிங்கு மலையவைத்தாய
பங்கமுருக்கிதழ் சேர்மறைக்காடுறை பண்ணவனே.

(இ-ள்.) தென்காலன்செப்பில் இப்பேர்சிங்க ஆவியை முருக்குவன் - தென்றிசைக்குரிய இயமன் சொல்லுமிடத்து இந்த (எனது) பெயருங்கெடும்வண்ணம் (முடிவில்) உயிரினைக்கொண்டுபோய் வருத்துவன், கங்கம் உருக்குரல் நாய் விருந்துண்ணக் கனத்திடும் என் அங்கம் பிணி உருக்கும்-பருந்துகளும் கோபத்தோடு குரைக்கும் நாய்களும் விருந்தாகத் தின்னும்படி பருத்திருக்கும் எனது சரீரத்தை (இப்போது) வியாதிகளுருக்கி வருத்தும், அங்கும் இங்கும் அலையவைத்தாய் - இவ்வகையாக இம்மையினும் மறுமையினும் என்னை வருத்தமுற்றலையும் வண்ணம் செய்தீர், பங்கு அம்முருக்கிதழ்சேர்மறைக்காட்டுஉறை பண்ணவன்ஏ - பாதித்திருமேனியில் அழகிய முருக்கமலரினையொத்த அதரத்தையுடைய

உமாதேவியார் பொருந்தப்பெற்ற திருமறைக்காட்டி லெழு ந்தருளியிருக்கும மஹாதேவரே—(எ-று.) இனி யித்துயரினை யொழித்தருள்வீராக என்பது எஞ்சிநின்றது. முருக்கிதழ் அன்மொழித்தொகை. செப்பிலின்னே யென்பதூஉம்பாடம்.

பண்ணமுதலையின் சொல்லிபங்காளன் பகைவிடப்வந்
கண்ணமுதலையி னேமியையேவிய கண்ணனுயி
ருண்ணமுதலையின் றேன்மறைக்காடனை யுண்டென்பதே
யெண்ணமுதலையின் கானிடைப்பூவி லினிநெஞ்சமே.

(இ-ள்) பண் அமுது அலை இன்சொல்லிபங்காளன் - இராகத்தினையும் அமிர்தத்தினையும் வென்ற இனிய மொழியி னையுடைய உமாதேவியாரைப் பாதித்திருமேனியிலுடையா ரும், பகைவிடம் வன்கண்ணமுதலையின் நேமியை ஏவிய கண்ணனுயிர் உண்ணமுதல் ஐயின்றேன் - பகையாகிய விட மானது கொடியமுதலையின்பேரில் சக்கரத்தைவிடுத்த திரு மாலுயிரை யுண்ணுதற்குமுன்னே அதனை யுண்டருளிய வரு மாகிய, மறைக்காடனை - திருமறைக்காட்டிறைவனை, நெஞ் சமே இனி ஐயின்கானிடைப் பூவில்உண்டு என்பதே முதல் எண்ணம் - மனமே இனி கோழைக்காட்டினிடையேயுள்ள நமது இதையகமலத்தில் துணையாயுள்ளார் எனத் துணிதலே மேலாகிய எண்ணமாம்—(எ-று.) முதலையின் கானிடைப்பூ வில் என்பதற்கு செங்கிடைக்காட்டினிடத்துள்ள மலர்போ லும் பயனற்றவெண மனத்திற் குவமையாக்குவாரு முளர். "கோழைக்காட்டிலுள்ள பூப்போன்ற மனமே" யெனப் பொருள் கூறுவோர் உரை உவமை இல்பொருளாய யாதோ ரியையுங் குறித்து சிற்றலின்மையாற்போலியுரையாமென்க. ஐயின்றேன் மொழிமுதற்போலி.

(௩௭)

நெஞ்சத்திருக்கு மதிநீயைம்பூத நிலயமுநீ
கஞ்சத்திருக்கு மரிசேருங்கண்ணனென் கண்ணனுநீ
வஞ்சத்திருக்கு மலமாயைநீங்கிய மாதவத்தோர்
தஞ்சத்திருக்கு வனத்துறைகாரண தற்பரனே.

(இ-ள்.) நெஞ்சத்து இருக்கும் மதிநீ - மனத்தின்கண் உள்ள அறிவும் நீரே, ஐம்பூதநிலயமும்நீ - பஞ்சபூதங்களுக்குஇருப்பிடமும் நீரே, கஞ்சத்திருக் குமரிசேரும் கண்ணன் (நீ) - தாமரைமலரிலிருக்கும் இலக்குமியாகிய மாது சேரப் பெற்ற திருமாலும் நீரே, எண்கண்ணனும் நீ - எட்டுக்கண்ணினையுடைய பிரமனும் நீரே, வஞ்சத்திருக்கு மலம்மாயை நீங்கிய மாதவத்தோர் - வஞ்சகமாகிய குடிலத்தினையுடைய ஆணவமும் மாயையும் (கன்மமும்) ஆகியமலங்கள் நீங்கப் பெறற பெரியதவத்தினையுடையார்க்கு, தஞ்சத்து இருக்குவனத்துறை காரணதற்பரனே - புகலிடமாயுள்ள திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற நிமித்த காரணராகிய பசுபதியே—(எ-று.) (௫௫)

தற்கோலமென்ற கனிவாயைவேட்டுத் தயங்குமணப்
பொற்கோலமென் றடியேன்காண்குவன்புவி புக்கிடந்த
முற்கோலமென்றவி சம்புயன்போகி முதலமரர்
நிற்கோலமென்ற பொழுதாலமுண்ட நிருமலனே.

(இ-ள்.) தற்கோலம்மென்ற கனிவாயைவேட்டு - தக்கோலமுதலிய வாசனைப்பொருளை (ப்பாகடையோடு) உண்ணுங் கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயினையுடைய உமாதேவியாரைத் திருக்கல்யாணஞ்செய்து, தயங்கும் பொன்மணக்கோலம் அடியேன் காண்குவன் என்று - விளங்குகின்ற உமது அழகிய திருமணக்கோலத்தை அடியேன் தரிசிப்பது எப்பேபது?, முன்புவி புக்குஇடந்த கோலம்மென்தவிசு அம்புயன்போகி முதல்அமரர் - முன்னே பூமியிற்புகுந்து அதனைப் பிளந்தவராக வடிவமாகிய திருமாலும் மெல்லிய தவிசாகிய தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமனும் இந்திரனுமுதலிய தேவர்கள், நிற்குஓலம் என்றபொழுது ஆலம்உண்ட நிருமலனே - உமக்கு நாங்களடைக்கலம் என்று முறையிட்டகாலத்து (அவர்களுயிரைக்காக்கும்பொருட்டு) நஞ்சினையுண் டருளியநிருமலரே—(எ-று.) (௫௬)

திருமலரஞ்சனை சேய்பணிமாலத்தர் நீள்விசயற்
பொருமலரஞ்ச னையந்திடு வேத புரிவனைக்கோல்
மருமலரஞ்சனை யன்னார்மன்னார்சொல் வருவர்வன்க
ணருமலரஞ்சனை யாதொழியாய்மதி யாய்மனமே.

(இ-ள்.) திருமலர் - மலங்களை ஒழிந்துள்ளார், அஞ்சனைசேய் பணிமால்அத்தர் - அஞ்சனாதேவியின் புத்திரனாகிய அனுமான் பணியப்பெற்ற திருமாலுக்குப் பிதாவானவர், நீள் விசயன் பொரும்மலர் - நெடிய அருச்சுனனோடு மல்யுத்தஞ் செய்தவர், அஞ்சம் நையந்திடும் வேதபுரிவனை மருமலர்க் கோல் அஞ்சனை அன்னார் - இவரது அன்னங்கள்விரும்பும் திருமறைக்காட்டு மலையில் வாசனைபொருந்திய மலர்க்கணை ஐந்தினையுடைய மன்மதனையொத்த தலைவர், சொல்மன்னார்வருவர் வன்கண்ணரும் அலர் - தமதுசொல் வேறுபடார் விரைவில் வருவர் அருளில்லாதாருமல்லர், அஞ்சல்மனம் நையாதொழியாய் மதியாய் ஏ - பயப்படாதே மனம்வருந்தாதொழிவையாக மதியினையுடையவளே—(எ-று.) இஃது வாய்மை கூறிவருத்தந்தணித்தல். (ருஎ)

மனக்காக்கைமூவர் தமிழ்க்குயில்வாணியை வைத்தகுழை
யுனக்காக்கைவஞ்ச வினையேன்புன்னாவி னுரைத்ததமிழ் [சந்
சினக்காக்கைவாயி லுறுங்குரற்சொல்லொக்குஞ் சேணமுகிற்
றனக்காக்கைநீட்டு மறைக்காட்டில்வாழ் சிவசம்பரனே.

(இ-ள்.) மனக்காக்கை மூவர்தமிழ்க்குயில் வாணியை வைத்தகுழை உனக்கு - மனக்காவலுடைய மூவரது தேவாரத் தமிழாகிய குயிலினது மொழியினை யேற்றருளிய உமது திருச்செவிக்கு, வஞ்ச ஆக்கைவினையேன் புல்நாவில் உரைத்த தமிழ் - பொய்ம்மையாகிய உடலெடுத்தற்குரிய தீவினையையுடைய யான்புல்லிய நாவினாற்சொல்லியபாடல், சினக்காக்கைவாயின் உறுங்குரற்சொல் ஒக்கும் - கோபமுள்ள காக்கை வாயிற் பிறக்கும் ஒலியையொத்த பேரொலியினையுடைய சொல்லையொக்கும், சேணமுகிற்றனக்கு ஆக்கை நீட்டும் மறைக்காட்டில்வாழ் சிவசம்பரனே - ஆகாயத்திலுள்ள மே

கங்களினிடத்துஞ் சந்தனச்சோலைகள் மேகங்களாகியகைகளை நீட்டுகின்ற திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, சம்புவே, சங்காரகருத்தரே—(எ-று.) (௫௮

சம்பாதியந்தச் சடாயுவும்போற்றுந் தலைவன்புரம்
வெம்பாதியந்த மிலாமறைக்காடன் விளைக்குழல்சேர்
செம்பாதியந்தண் சமயமல்லாது திரிநெஞ்சமே
நம்பாதியந்தகர் பொல்லாச்சமயங்க ணன்றெனவே.

(இ-ள்.) சம்பாதிஅந்தச் சடாயுவும்போற்றுந் தலைவன் - சம்பாதியும் அழகியசடாயுவுமாகிய புள்ளரசர்களால் வழிபடப்பெற்ற தலைவர், புரம்வெம்பு ஆதிஅந்தம் இலாமறைக்காடன் - திரிபுரத்தை எரித்த முதலும் ஈறும் இல்லாத திருமறைக்காட்டையுடையார், விளைக்குழல் சேர்செம்பாதி-வாசனைபொருந்திய கூந்தலையுடைய உமாதேவியார்பொருந்திய செவ்வியபாதித் திருமேனியையுடையார், அமதண் சமயம்அல்லாது - இவரது அழகிய தண்ணிய சைவசமயத்தையன்றி திரிநெஞ்சமே அந்தகர் பொல்லாச்சமையங்கள் நன்றென நம்பாதி - மாறுபடுமுழலும் மனமே அறிவிலாக்குருடர்களைக்கொள்ளும் (மற்றத்) தீயசமயங்களை நன்றென நம்பதொழி—(எ-று.) விளைக்குழல் அன்மொழித்தொகை. அந்த என்பதைப் பண்டறிசுட்டாக்கினுமாம். (௫௯

நன்றென்புலமைந் திலவாயொன்றுமே நவையாயினுஞ்சீர்
நின்றென்புலவுகறை யாக்கைதுஞ்சுமுன் னீள்பொதியக்
குன்றென்புலவர்முன் னோர்கவியாயினுங் கூறியதால்
வன்றென்புலனைத் தாக்கிய்வேத வனத்தனையே.

(இ-ள்.) என்புலம் ஐந்திலவாய் ஒன்றுமே நவையாயினும் நின்று - எனது ஐந்து இந்திரியங்களுள் வாக்கு ஒன்றுமே குற்றமுள்ளதாயினும் நல்லதாம் (எனெனில்), சீர் நின்று என்பு உலவு கறையாக்கை துஞ்சம்முன் - சிறப்பொழிந்து எலும்பினையும் ஊனும் உதிரத்தினையுமுடைய எனது சரீரம் கெடுவதற்குமுன்னே, நீள்பொதியக்குன்று என்புலவர்முன் -

ீண்ட பொழியமலையோடொத்தவரென்னும் புலவர்களுக்கு முன்னே, ஓர் கவியாயினுங்கூறியது ஆல - ஓர்செய்யுளாயினும் பாடுந்திறத்தினைப்பெற்றது, வல் தென்புலவனைத்தாக்கிய வேதவனத்தனையே - வலிய் தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமனையுதைத்த திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானுக்கு-(எ-று) சிவபெருமானுக்கு ஓர் கவியாயினும் என்கூட்டுக. நவையாயினும் என்பதற்குச் சான்றோர்கவிபோலன்றிக் குற்றமுள்ளதாயிருப்பினுமெனப் பொருள்கொண்டு கவியொடு முடிப்பினுமாம். ஆல் அசை. வேதவனத்தனை வேற்றுமைமயக்கம். (௬0)

வனக்கோதை யேயுமறுகால் துவைத்துவண் டேன்பிழிந்த
கனக்கோதை யேனளித்தீர் கரும்பாட்டிய கட்டிநல்கா
தெனக்கோதை வாரித்திருவே மதிமலி யின்றமிழ்விற்
பனக்கோதை பால்விடுத்தான் மறைக்காடன் பனிவரைக்கே.

(இ-ள்.) வனக்கோதை ஏயும் அறுகால் துவைத்துவண் தேன்பிழிந்த - அழகியபூமாலையிற்பொருந்தும் வண்டுகள் காலாற்றுவைத்து வளவிய தேனைப்பிழிந்துகொள்ளப்பெற்ற, கனக்கோதை - மேகம்போலவிளங்கும் கூந்தலே, கரும்பாட்டிய கட்டிநல்காது எனக்கு ஏன் அளித்தீர் - கருப்பை ஆலையில் ஆட்டிய இரசத்தினாலாய வெல்லக்கட்டியையொத்த முலைகளை எனக்குக்கொடாது ஏன் கொடுக்கின்றீர், ஓதைவாரித்திருவே - ஒலியினையுடைய சமுத்திரத்திற்பிறந்த இலக்குமியையொப்பீர், மதிமலி இன்தமிழ் விற்பனக்கோதைபால் விடுத்தான் மறைக்காடன் பனிவரைக்கு ஏ - "மதிமலிபுரிசை" என்னும் இனிய தமிழ்ப்பாசுரத்தைக் கல்வியிற்சிறந்த சேரமான்பெருமாளிடத்தே விடுத்தருளியவராகிய திருமறைக்காட்டீசரது குளிர்ந்த மலையின்கண்ணே—(எ-று) திருவே, மலையின்கண்ணே என் கொடுக்கின்றீர் எனக்கூட்டுக. கருப்புக்கட்டியைத்தராதது கோதைசீர்தந்தது அருமின்மையென்பது குறிப்பு. இது புறங்காட்டல். "இப்படைட அகத்தமிழ் புறத்தமிழ்க்கிளவியார்க்கோன்றியவாறே, புறங்

காட்டலென்னப் புதிதொன்றுபடைத்துக் கூறுவர்” என்றும் புலவர் இப்புறங்காட்டற்றுறை பள்ளியிடத்தடலின்பாற் படுதலும், முலலையந்தாதி முதலிய பலவந்தாதியிலும் விக்கிரமசோழக்கோவைமுதலிய பல கோவைகளிலும் பெரும்பாலும் வழங்கிவருதலும் ஆன்றோர்கொள்கையும் ஆகிய இன்னோரன்னவற்றைச் சிறிதுமுணர்ந்திலர்போலும். (சுக)

பனிச்சந்திரனணி வேணியுந்தாங்குஞ்செம் பஞ்சினுட
னனிச்சந்திரளன்னத் தூவியிற்சேக்குமஞ் சீறடிபாற்
றனிச்சந்திரவி னடந்தான்சிகர தளம்பொலிமே
தினிச்சந்திரவளை வில்லான் மறைசையிற் செந்துருவே.

(இ-ள்.) பனிச்சந்திரன் அணிவேணியுந் தாங்கும் - மான்மழு சதுர்ப்புய முதலியனவுமன்றிக் குளிர்ந்த சந்திரனைத் தரித்த சடையுந் தாங்கப்பெற்றுச் சாரூபம்பெறும், செம்பஞ்சினுடன் அனிச்சம் திரள் அன்னத்தூவியில் சேக்கும் அம் சீறடிபால் - செம்பஞ்சினுடனே அனிச்சமலரும், திரளாகிய அன்னத்தின்றூவியும் ஆகிய இவைகளை (மிதிப்பினும்) சிவக்கும் அழகிய சிறியபாதத்தையுடைய பரவையாரிடத்திலே, தனிச்சந்து இரவில் நடந்தோன் - தனியே தூதாக இரவில் நடந்தோராகிய, மேதினி சிகரதளம்பொலி சந்திரவளைவில்லான் - பூமியிலுள்ள சிகரக்கூட்டங்கள் விளங்குகின்ற பொன்மலையை விலலாகக்கொண்டருளிய சிவபிரானது, மறைசையில் செந்து உருவே - திருமறைக்காட்டில் செந்துக்களாய உருவுடையனவும்—(எ-று) செந்துருவும் தாங்கும் எனக் கூட்டுக. வேணியும் என்பதிலுள்ள எச்சவும்மையால், மான்மழு சதுர்ப்புயமுதலியனவும் அன்றி என்பது பெறப்படுமாறுணர்க. செந்துருவும் என்பதில் உம்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது. (சுஉ)

உருப்பவனுசன வாய்த்தேளையிற்பிணிக் குள்ளுடைந்தேன்
கருப்பவகாச நதிமணிகன்னிகைக் கான்மறைசை
நெருப்பவனுசன காதியர்தேடிக்கீன்பதுமத்
திருப்பவனுசனைப் பாற்கடலான்பணிக் தேத்திறையே.

(இ-ள்.) உருப்பவனுசன வாய்த்தேரையிற் பிணிக்கு உள் உடைந்தேன் - கோபத்தையுடைய காற்றையுண்ணும் பாம்பினவாய்ப்பட்ட தேரைபோல வியாதியிற் சிக்குண்டு மனம் வருந்தினேன், கருப்பவம்நாச மன்கன்னிகைநதி மறைசைக்கான் - கருவினையடையும் பிறவியைப்போக்கும் மணிகர்ன்னிகைத்தீர்த்தம்பொருந்திய திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளிய, நெருப்பவனு - நெருப்பினையுடைய சடிலசகண் நடிக்கின்றவனே, சனகாதியர் தேசிக சனகர் முதலிய முனிவருக்கருளிய குருமூர்த்தியே, நீள ஆசனப்பதுமத்து இருப்பவன் பாற்கடலான் பணிந்து ஏத்த இறையே - நீண்டதாளினையுடைய ஆசனமாகிய பதுமமலரில் இருக்கின்ற பிரமனும் பாற்கடலையுடையவனாகிய திருமாலும் வணங்கித்துதிக்கப்பெற்ற சிவபெருமானே—(எ-று) நெருப்ப, குறிப்புப் பெயரெச்சம். (௬௩)

ஏத்திரப்பாண்டி யெனவையமேற்கு மிறைவன்றிக்
கோத்திரப்பாண்டிய னாகிமண்ணாண்டவன் கோலநரைக்
காத்திரப்பாண்டின் மறைக்காடனைமலக் காயமென்னுங்
குத்திரப்பாண்டி லிறுமிறுங்காணுந் தொழுமுன்னமே.

(இ-ள்) இரப்புஆண்டியென ஐயம்ஏற்கும் ஏத்துஇறைவன்-இரத்தல்செய்யும் ஆண்டியாகப் பிச்சைகொண்டருளிய யாவருந்துதிக்கப்பெற்ற கடவுள், மதிக்கோத்திரப்பாண்டியன் ஆகிமண்ஆண்டவன்-சந்திரவமிசத்திற்குரிய பாண்டியனாகத் திருவுருக்கொண்டு பூமியைப் பரிபாலித்தவர், கோலநரைக் காத்திரப்பாண்டில் மறைக்காடனை-அழகிய வெண்மையான பெரியஇடபவாகனத்தையுடைய திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இச்சிவபெருமானை, மலக்காயம் என்னும்குத்திரப்பாண்டில் இறும்இறுமுன்னமே தொழுங்காணும்-மலத்தால் நிரம்பப்பெற்ற இச்சரீரமாகிய குத்திரச்சகடமானது விரைவில் இற்றுவிழும் ஆதலால் அவ்வாறு விழுவதற்குமுன்னமே வணங்குமின்—(எ-று) அகெக்குவிரைவு குறித்துநின்றது காணும் அசை. (௬௪)

முன்னாவலாரிசையுங் கூடற்சங்கர் முதியவெள்ளை
நன்னாவலாரியன் மாமறைக்காடர் நயங்கொள்பச்சை
மின்னாவலாரி யனைக்காணவேண்டும் விழிசதப்பத்
தென்னும்வலாரி படைத்தானவையு மிமைப்பிலவே.

(இ-ள்) முன் நாவலார் இசையும் கூடற்சங்கர்-பூர்வத்திலே புலவர்கள்கூடிய மதுரை முச்சங்கத்திலும் தாமுமொரு புலவராய் வீற்றிருந்தவர், முதிய வெள்ளை நல்நாவலார்-பழைய வெண்மையாகிய சிறந்த நாவல்விருட்சத்தினடியில் எழுந்தருளியவர், இயல்மா மறைக்காடர்-அழகிய பெருமைபொருந்திய திருமறைக்காடர், நயங்கொள்பச்சை மின் ஆவலார்-அழகுபொருந்திய பசுமையாகிய மின்னற்கொடியை ஒத்த உமாதேவியாரிடத்தே விருப்பத்தினையுடையார், இவரைக்காணவேண்டும் விழிவலாரி சதப்பத்து என்னும்படைத்தான-இவரது திருக்கோலத்தைத் தரிசனம்பண்ணுகிறதற்கு வேண்டுமென்கிற (இரண்டுமையாதனைத்) தேவேந்திரன் ஆயிரமாகப்பெற்றான், அவையும் இமைப்பில ஏ-அக்கண்களும் (பார்த்தடையாமையால்) இமையாதிருக்கின்றன—(எ-று) இயல் என்பதற்கு இயற்றமிழ் வழங்கும் எனினும் பொருந்தும்.

இமையாதவம்பகர் சூழ்மறைக்கானத் திறைவகங்கைச்
சுமையாதவம்பகவன் செயச்சென்னி துளக்கரனே
கமையாதவம்பகல் வீசியவாரிதிக் காசினியோ
ருமையாதவம்பக சார்வேடனைசிலையுண்டதற்கே.

(இ-ள்) இமையாதஅம்பகர் சூழ்மறைக்கானத்து இறைவ-இமையா நாட்டமுடையவர்களாகிய தேவர்கள்சூழுந் திருமறைக்காட்டீசரே, கங்கைச் சுமையா-கங்கையைத் தாங்குகின்றவரே, பகவன் தவஞ்செயச்சென்னி துளக்கு அரனே-பிரமன் தவஞ்செய்ய (மகிழ்ந்து) சிரக்கம்பம் செய்தருளியவரே, பகல் ஆதவம் வீசியவாரிதிக் கமைக்காசினியோர்-[illegible] பெற்ற பொ[illegible], [illegible] உமையாத அவம்பகரா-[illegible]

ஞர் எச்சிலைநீர் உண்டதற்கு உம்மை என்னகுற்றஞ் சொல்லார்கள்.—(எ-று) உமையென்பது ஒருமையிற் பன்மை. காசினியோருமை என்றதற்குக் காசினியோரும் ஐயனே எனப் பொருள்கூறினுமாம். வீசிய காலவழுவமைதி. பொறுமையாகிய வெயில் பகலில் வீசப்படுகின்ற கடலாற்சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தோர் எனப் பொருள்கூறில், பொறுமையுயிர்களுக்கேயன்றி வெயிற்கின்மையானும் பொருட்சிறப்பின்மையானும் அவ்வுரை பொருந்தாமையுணர்க. (௪௬)

உண்டலத் தானையன் பின்வந்தவண்டின மூதுந்துழாய்க்
கொண்டலத்தானைய னஞ்சுடர்மூன்றையுங் கொண்டமுக
மண்டலத் தானையன் கொண்டாடும்வேத வனத்தன்சிறு
கண்டலத்தானையன் றீருரிவாங்குங் கருணையெற்கே.

(இ-ள்) உண்டு-உளதாம், அலம்தானையன்பின் வந்தவண்டினம் ஊதும்துழாய்க்கொண்டல்அத்தான்-கலப்பைப் படையினையுடைய பலராமனுக்குப் பின் அவதரித்த வண்டுக்கூட்டங்கள் ஒலிக்கின்ற துளவமாலையைத் தரித்த திருமாலுக்கு மைத்துனர் என்னும் முறையினையுடையாரும், சுடர்மூன்றையும் நயனம்கொண்ட முகமண்டலத்தான்-சோமசூரியாக்கினி என்னும் முச்சுடர்களையும் (மூன்று) கண்களாகக்கொண்டருளிய திருமுகமண்டலத்தினையுடையாரும், அயன்கொண்டாடும் வேதவனத்தன்-பிரமனாற் புகழப்பெறும் திருமறைக்காடரும், சிறுகண்தலத்து ஆனைஈர்உரி அன்று வாங்கும் கருணை எற்கு ஏ-சிறிய கண்ணினையுடைய யானையைஉரித்த தோலினை (பபோர்வையாகக்) கொண்டவருமாகிய சிவபெருமானது கருணைஎனக்கு—(எ-று) எனக்கு உளதாம் எனக்கூட்டுக; இது பூட்டுவிற்பொருள்கோள் கையைக்கைத்தலம் என்றாற்போலக் கண்ணைக் கண்டலம் என்றார். வாங்கும் என்னும் பெயரெச்சம் வாங்குவோன் எனபெயராய்நின்றது: பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையில் என்னுந்திருக்குறளில் ஒழுகுமென்பது ஆண்மை என்றாற்போல. ஆனையீருரிவாங்குங் கருணை என்பதற்கு யானையின் உரித்த தோலைக்கொண்ட கருணை என்பது உரையன்மையாமாறுணர்க. (௪௭)

எற்பதங்கன்று வளர்சோமனங்கி யிவர்செய்கையாய்
நிறபதங்கன்று திருமறைக்காட னிறைவைகுந்த
நற்பதங்கன்று நிரைமேய்த்தவற்கரு ளுதனபெண்பாற்
சிற்பதங்கனறு மெனசசென்றதூதன் செயல்வண்ணமே.

(இ-ள்) எல் பதங்கன் து வளர்சோமன் அங்கி இவர்செய்கையாய் அங்கு நிற்பதன்று - ஒளியானது சூரியனும் தூய்மை மிக்க சந்திரனும அக்கினியும் ஆகிய முச்சுடர்களது செயலாய் (அவைகளால் விளக்கமுறும்) உலகத்தில் நிற்பதன்று, திருமறைக்காடன்-திருமறைக்காடரும்,-இறை - இறைவரும், வைகுந்த நற்பதம் கன்று நிரைமேய்த்தவற்கு அருள்நாதன்-வைகுண்டமாகிய நல்ல பதவியைக் கன்றுகளையும் பசுக்களையும் மேய்த்தவனாகிய திருமாலுக்குக் கொடுத்தருளிய முதல்வரும், பெண்பால் சிற்பதம கன்றுமெனச் சென்றதூதன் செயல்வண்ணம் ஏ - பரவையாரிடத்து ஞானமே வடிவாயுள்ள திருவடி வருந்துமென்னும் வண்ணம் சென்ற தூதருமாகிய சிவபெருமானது செயல்வண்ணமாய் நிற்பதாம்—(எ-று.) சிவபெருமானுடைய திருமேனியினொளியே முச்சுடர்களுக்கும் ஒளியினைத்தருதலால் உலகத்தில் ஒளி நிலைபெற்று நிற்பது அச்சிவபெருமான் செயலேயன்றி முச்சுடர்கள் செயலன்றென்பது கருத்து: இதனைத் "தேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேசதென்றார்" என்னுந் திருவாக்கானு முணர்க. முதலாவது அடியில்து என்பது தூஎனக்குறுகிநின்றது. எல் என்பதனை எழுவாயாகக்கொள்ளாது முச்சுடர்களுக்கு அடையாக்கின், இவர் செயகையாய் நிற்பதன்று, தூதன் செயல் வண்ணமாய நிற்பது எனக்கூறும் ஒருமைவினைகளுக்கு எழுவாயின்றி அவ்வுரை வழுவாமாறு காண்க.

வண்ணவெண்கண்ணன் மனையாளுறைமறைக்காட்டிறைவர்
திண்ணவெண்கண்ணன் மதமாத்திரியுஞ் சிலம்பகம்பூ
வுண்ணவெண்கண்ண னிணையேனிதம்ப முயர்சுருதிப்
பண்ணவெண்கண்ணன் மினையேமுகாண்ப பைந்தொடிக்கே.

(இ-ள்.) வண்ணவெண் கள் நல் மனையாள் உறை மறைக்காட்டு இறைவர் - அழகிய வெண்மையான தேனையுடைய நல்ல தாமரைமலரில் வசிக்கும் கலைமகள் உறையப்பெற்ற திருமறைக்காட்டீசரது, இன்ன எண்கு அன்னன் மதமாத் திரியும் சிலம்பு அகம் - வலிய கரடிகளும் பெருமையிற்சிறந்த மதயானைகளும் சஞ்சரிக்கப்பட்ட மலை இடமாம், பூ உண்ண என் கண்ணன் அணையே நிதம்பம் - பூமியை உண்ண என்னுந் திருமாலினது சயனமாகிய அரவமே அல்குலாம், உயர் பண்ணை சுருதி எண்கண்ணன்மனையே முகம்நண்ப பைந்தொடிக்கு ஏ - உயர்ந்த பண்ணையுடைய வேதத்தையுணர்ந்த பிரமனது மனையாகிய தாமரைமலரே முகம் ஆம், நண்பனே, பசிய வளையலையுடையாளுக்கு—(எ-று.) இவ்விடத்திவ்வியற்றென்றல். (௬௬)

தொடிப்பாணிநித்திலை யாகாளென்காதிற் றுளைக்குமட்டோ
கொடிப்பாணினித்திலதென்னும்விழுமெழு நோமிப்பிவாய்
வெடிப்பாணிநித்திலமையோசுடுமென்னும் வேதவன
முடிப்பாணிநித்தியப் பெம்மான்பவனி முறையிற்கண்டே.

(இ-ள்.) தொடிப்பாணி நித்திலை ஆகாள் - வளையலைத் தரித்த கையினையுடைய நமது பெண் துயில்கொள்ளாள், என் காதின் துளைக்குமட்டோ கொடிப்பாண் இனித்திலது எனும் - என் செவித்துளைக்குமாத்திரமோ பாடுகின்ற இசை இனிக்கவில்லை எனபள், விழும் - விழுவள், எழும் - எழுவள், நோம் - துன்பமுறுவள், இப்பிவாய் வெடிப்பாணி நித்திலம் ஐயோ சுடுமெனும் - சிப்பிவாய் பிளந்துமிழ்ந்த ஆணிமுத்தும் ஐயோ என்னைச்சுடுகின்றதென்பள், வேதவனமுடிபபாணி நித்தியப் பெம்மான்பவனி முறையிற்கண்டு ஏ - திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளிய முடியிற் கங்கையைத் தரித்த நித்தியராகிய சிவபிரானது திருவுலாவைச்செவ்வே தரிசித்து (மயங்கி)—(எ-று.) என் காதிற்றுளைக்குமட்டோ என்பதற்கு என் காதைத்துளைக்குமளவோ அதனினும் விஞ்சியதெனக்கூறும் உரை, நித்திலையாகாமை எழுதன் முதல்

யன செவிக்குவிடயமல்லவாதலானும் அவன் கேட்டலே யன்றிப் பார்க்குமன்பினள் அல்லளென்பதுபெறப்படுதலா னும் பொருந்தாமையுணர்க. இது தலைவிவருத்தம் தாயுரைத் தது. (எ0)

கண்டங்கடுத்த விராமாலைவேதன் கழிந்ததலை
முண்டங்கடுத்த மிசைந்திடும்வானின் முளைத்தபிறைத்
துண்டங்கடுத்த நுதலிமையாசலத் துய்யபச்சைப்
பெண்டங்கடுத்தது பார்மறைக்காட்டுறை பேரொளிக்கே.

(இ-ள்.) கண்டம் கடுத்தவிரா - கண்டத்தினிடத்தே ஆ லாகலவிடம் நீங்காது, மாலை வேதன் கழிந்ததலை முண்டங் கள் - தரித்துக்கொள்ளும் மாலையோ பிரமனது உடலினின்று கழிந்த தலைகளாம், வானில்முளைதத துத்தம் இசைந்திடும் பிறைத்துண்டம் கடுத்தநுதல் - ஆகாயத்திலே தோன்று கின்ற பால்போலும் வெண்மைநிறமுடைய பிறைச்சந்தி ரனையொத்த புருவத்தினையுடைய, இமய அசலத்துய்ய பச் சைப்பெண்டு அங்கு அடுத்தது - இமயமலையிற்பிறந்த சிறந்த பசியநிறமுள்ள பார்வதியாராகிய பெண் மனையாளாகப் பொ ருந்திற்று, மறைக்காட்டு உறைபேர் ஒளிக்கு ஏ - திருமறைக காட்டிலெழுந்தருளிய பெரியசோதி வடிவாயுள்ள சிவபிரா னுக்கு, பார் - இத்திருக்கோலத்தைத் தரிசிப்பாயாக—(எ-று) துத்தம் இசைந்திடும் வானின் என்பதற்குத் துத்தம்போல நீல நிறம்பொருந்திய வானின் எனினுமாம். தலைமுண்டம் ஒரு பொருட்பன்மொழி. அங்கு ஏ அசைகள். (எக)

ஒளியானிறையுந் திவாகரக்கண்ண னுலகத்துயி
ரளியானிறையுந் தியம்புயன்வேதற் கருஞ்சின்மய
வெளியானிறையுநதி முந்நீர்மறைசையில் வெற்பனங்கே
தெளியானிறையுந் திகைத்தங்கிரேன்வந்து சேருவனே.

(இ-ள்) ஒளியால்நிறையுந் திவாகரக்கண்ணன் - ஒளியி னாலே நிறையப்பெற்ற சூரியனாகிய கண்ணினையுடையவர், உலகத்துஉயிர் அளிஆன் இறைஉந்தி அம்புயன்வேதற்கு-உல

கத்துயிர்களை காக்கின்ற பசுக்களுக்குத் தலைவனும் நாபிக்கமலத்தையுடையவனுமாகிய திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும், அருஞ்சின் மயவெளியான்-காண்டற்கரிய சிதாகாச வடிவினையுடையார், இறைஉந்தி முந்நீர்மறைசையில் வெற்புஅணங்கே-(இவரது) பெருமைபொருந்திய சுழிகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த திருமறைக்காட்டினது மலையில்வசிக்கும் பெண்ணே, யான்இறையும் திகைத்துஅங்கு இரேன்வந்து சேருவன்தெளி-யான் சற்றும்மயங்கி அவ்விடத்துத் தாமதித்திரேன் (விரைவிலிங்கு) வந்துசேருவேன் இதனைத் தெளிவாயாக—(எ-று) இது பிரிவுணர்ந்த தலைவியைத்தேறறல் (எ௨)

சேருவரிக்கடை யாளமிலாவுருச் சித்தசர்போ
லாருவரிக்கடை யேநிற்பாரலணங் கேசெழும்பூந்
தாருவரிக்கடை பண்பாடுமவேதத் தலத்திறைமுந
நீருவரிக்கடை வெங்காளபோசன னீண்மலைக்கே.

(இ-ள்) இக்குஅடையாளம் இலாஉருச் சித்தசர்போல் சேருவர்-கருப்புவில்லின் அடையாளம்ஒழிந்த அழகிய மனமதனை ஒத்து (நஞ்சிறார்க்சண் வந்து) சேருவர், இக்கடையே நிற்பர் ஆல்அணங்கே உவாஆர்-இந்த நமதுகடைத்தலையில் (வருந்தி)நிற்பர் தெய்வப்பெண்ணினை யொப்பாய், அவர்யார் செழும்பூந்தாருவரிக் கடைபண்பாடும் வேதசதலத்திறை-செழித்த பூமரங்களில் வண்டுகள் இசைபாடப்பெற்ற திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளியவரும், முநநீர்உவரிக்கடை வெம்காளபோசனன் - முந்நீர்ஆகிய கடலிற்றோன்றிய விடத்தையுண்டருளியவருமாகிய சிவபிரானது, நீள்மலைக்கு எ-நீண்ட மலையினிடத்தே (எ-று) இது குறைநயப்பித்தல். (எ௩)

நீணடவராக மலைமாநிலங்கிண்டி நின்றறியா
ஞண்டவராக மலைகுனித்தான்மறை நற்பதியான்
மாண்டவராக மலையாமல்வைப்பவன் வான்புகழை
வேண்டவராக மலைக்குமுன்றோன்றும் வெறுந்தெளவையே.

(இ-ள்) நீண்டவராகம் அலைமாநிலம் கிண்டிநின்று அறியான்-பெரிய வராகமாகிய திருமால் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமி

யைப் பிளந்துசென்றும் அரிதற்கரிய திருவடியையுடையார், நாண்தவாக மலைகுனித்தான் - நாணியையுடைய வில்லாக மேருமலையை வளைத்தவர், நல்மறைப்பதியான் - நல்ல திரு மறைக்காடென்னும் திருப்பதியையுடையார், மாண்டவர்ஆ கம் அலையாமல்வைப்பவன் - நமதுபதியில் இறந்தோரை (எ ழுவகைத் தோற்றமாகிய) உடல்களோடுகூடி வருத்தமுற்ற லையாமல் (சாரூபம்தந்து முத்திக்கண்) வைப்பவர், வான்புக ழை வேண்ட - (இவரது) மேலாயபுகழை வேண்ட, கடலைக் குழுமுன் தோன்றும வெறுந்தௌவைவாரா - இலக்குமிக்கு முனபிறந்த வறியமூதேவி வாராது—(எ-று) ச-ம் அடியில்வாரா என்பது அவ்விகுதி குறைந்துநின்றது. மாண்டவராக மலை யாமல்வைப்பவன் என்பதாகு மாட்சிமைப்பட்ட தவத்தர்க ளது காயத்தை அலையாமல்வைப்பவர் எனப் பொருள்கூறு வாருமுளர். மாயைமுதலிய மலங்களைஒழித்து முத்தியைத் தந்தருளுமிறைவர்க்கு அம்மாயாகாரியமாகிய காயத்தை அ லையாமலவைப்பது கூடாமையின் அஃதுரையன்மையா மா றுணர்க. (எச)

வெறும்பத்திநிச்சயமில்லேனையாட்கொண்டு வீட்டில்வைப்பா
யுறுபத்திறபத்து மாமகன் மாலய னும்பருக்கு
மெறும்பத்திறிற்கு கடைமுதலாவி யெவைக்குமருள்
பெறும்பத்தினிபங்க னேமறைக்கானப் பெருஞ்சுடரோ

(இ-ள்.) பத்தி நிச்சயம இல வெறுமையேனை-பத்தியும் உறுதியும் இல்லாத வறியேனை, ஆட்கொண்டு வீட்டில் வைப் பாய - அடிமைகொண்டு முத்திக்கண் வைத்தருளும், பத்தினி றப்பத்து உறும் மாமகன்மால் அயன் உம்பருக்கும் - நூறு பெ ரிய யாகத்தைச்செய்த இந்திரனுக்கும், திருமாலுக்கும் பிர மனுக்கும் தேவர்களுக்கும், அத்திமுதல் எறும்புகடை நிற் கும ஆவி எவைக்கும் அருள் - அத்திமுதல் எறும்பு ஈருகப் பொருந்திய மற்றச் சீவகோடிகளைக்காத்தற்கும் அருளுகின்ற, பத்தினிபெறும்பங்கனே - உமாதேவியாரைப்பெற்ற பாதித் திருமேனியையுடையவரே, மறைக்கானப்பெருஞ்சுடரோ-திரு

[illegible]

[illegible]

[illegible] பிறைநுதலை

[illegible]

[illegible] பார்த்த

(இ-ள்) பெருமணிச்சகம் கொண்டாட ஆகப்பிற [illegible] பெரியவனிடத்துள்ளார் [illegible] அருமணி [illegible] உறை [illegible] இருப்பதியில் [illegible], மனைவி அமளர் - இருமைறக்காட்டில் [illegible] இமைத, வெற்பின் - மலையினிடத்தே மரு [illegible] விடாத என - இடையை [illegible] என்னும் வண்ணம், [illegible] பருமணிப் பூண் கொங்கை இத்தகை மங்கைக்குப் பா [illegible] - மரப்பிடத்தே பெரியமணிகள் [illegible] இவ்வுழிலையுடைய பெண்ணுக்கு [illegible] செவ்வியுடைத்து.—(எ-று) இது [illegible] (௯௨)

[illegible]

(இ-ள்) [illegible]

க்கடவுளைப் பெற்றவர், மறைசையின் மூர்த்தி - திருமறைக் காட்டி லெழுந்தருளிய சிவபெருமான், தார்தந்தான் - (இவர்) எனக்குக் கொன்றைமாலை தந்தருளினார்; ஆதலால், இக்குமாரனுக்கு என்மேல் பகைசாதிப்பது இல்லை - கருப்புவில்லினையுடைய மன்மதனுக்கு என்மேற் பகைசாதிப்பது இனி இல்லையாய் ஒழியும்.—(எ-று) இது மாலையைப்புகழ்தல். ()

சாதிப்பராகம மென்பயன்வேட்டினை சாதிப்புழு
வேதிப்பராகம் பெறல்போலமெய்க்குரு வாற்பெறநியான
ஆதிப்பராக மணிந்தன்பனாவதெப் போதருளாய்
யாதிப்பராகவி ருணமறைக்கானத்தெண் ணம்புயனே

(இ-ள்) ஆகமஞ்சாதிப்பர் பயன் என - (அநுபவஞானமின்றி) ஆகமத்தைச் சாதிப்பார் அதனாற் பயனியாது?, வேட்டினை சாதிப்புழு வேதிப்பு அராகம் பெறல்போல - வேட்டுனை எனும் அளியானது உயர்வாகிய புழுவைக் கூட்டினிடத்தே வைத்து ஊதுதலினால் அது பொன்னிறமடைதல் போல, மெய்க்குருவாற்பெற்று யான் பூதிப்பராகம் அணிந்து அன்பன் ஆவது எப்போது - உண்மைஞானத்தைச் சற்குருவால் உபதேசிக்கப்பெற்றுத் திருவெண்ணீற்றைத் தரித்து மெய்யடியவனாக யான் ஆவது எக்காலம்? அருளாய் - அருள் செய்வீராக, ஆதிப்பரா - ஆதியாகிய கடவுளே, கவின் கானமறைக்கானத்து எண் அம்புயனே - அழகுபொருந்திய திருமறைக்காட்டினிடத்தெழுந்தருளிய எட்டுப் புயங்களையுடையவரே—(எ-று) வேதிப்பராகம் எனப்பிரித்துப் பொருள் கூறுதலுமுண்டு. (எஅ)

புயற்கூடுபோம்பொழில் வேதாரணியன்பொன்னாட்டகத்தே
மயற்கூடுமாடவர் நாரியாருயிர் வாரியுண்ணு
முயற்கூரிதாகக விருற்கூடுடையு முடிச்சிலம்பா
கயற்கூடுகண்ணிடை யாகாசந்திட்டுதல் கைக்கரிதே

(இ-ள்) புயற்கு ஊடுபோம்பொழில் வேதாரணியன் பொன்னாட்டகத்தே - மேகமண்டலத்தினூடே செல்லும் சோலைகள் சூழப்பெற்ற திருமறைக்காட்டில் அழகிய நாட்டினிடத்தே, மயற்கு ஊடும் ஆடவர் நாரியர் ஆருயிர் வாரியுண்

னும் முயற்கூடுதொக்க-காமத்தாற்பிணங்குகின்றமைந்தர் மங்கையாது அரிய உயிரை அள்ளியுண்ணும் சந்திரன் போதுதலினுலே, இருறகூடு உடையும் முடிச்சிலம்பா - தேனடைகள் உடைகின்ற சிகரம்பொருந்திய மலேயினை உடைய தலைவனே, கயல்கூடுகின் இடை ஆகாசம் நீட்டுதல் கைக்கு அரிது வ - சந்திரனைக்கூடும சேற்கெண்டையை யொத்த கண்களினையுடைய தலைவியின் இடையாகிய ஆகாசவடிவத்தை எழுதுதல் உமதுகைக்கு அரிதாம். (எ-று.) கயற்கூடுகண் அன்மொழித்தொகை. இது தலைமகளவையவத்தருமைசாற்றல்.

அரிஇரிகைக்கு வடுவாழ்மறைசை யரனவறுமை
பெரிஇரிகைக்குவந் தாண்டானமெய்ஞ்ஞானம் பிறங்குசுடர்
விரிஇரிகைக்கு வினையேனிடத்தில விளங்குமட்சக்
கிரிஇரிகைக்கு நிகராமபிறப்புங் கெடுவிப்பனே.

(இ-ள்.) அரி இரிகைக்குவடுவாழ மறைசை அரன்-சிங்கங்களும் சஞ்சரிக்கும் யானைகளும் (பகையின்றி) வாழப்பெற்ற திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சங்காரகருத்தர், பெரிது வறுமை இரிகைக்குவந்து ஆண்டான - எனது பெரிதாகிய அறிவின்மை நீங்குமாறு வந்து என்னை ஆட்கொண்டருளியவர், பிறங்குமெயஞ்ஞானம் விரிசுடர் - விளங்குகின்ற மெய்ஞ்ஞானமாகிய கிரணங்கள்விரிந்த சூரியனையுள்ளார், இரிகைக்கு வினையேனிடத்தில் - மாறுபட்ட ஒழுக்கத்தினையுடைய தீவினையேனிடத்தில், விளங்கும் மட்சக்கிரி இரிகைக்கு நிகர் ஆம் பிறப்பும் கெடுவிப்பன் வ - விளங்குகின்ற மட்பாத்திரம்செய்யும் குயவனது சக்கரத்தையொத்து மாறி மாறி வரும பிறப்பினையும் கெடுத்தருளுவர்.—(எ-று) கை - ஒழுக்கம். கு - தீமை, பாபம். மெய்ஞ்ஞானச்சுடர் விரிஇரியனைப்பிரித்து, மெய்ஞ்ஞானவிளக்கில் விரிந்த இரியானவரெப் பொருள்கூறுவாருமுளர். அவ்வுவமை சிவத்துவியாகமுற்ற பாசபசுக்களிலொன்றை யுணர்த்துமாகலின் அது பொருளன்று என்க. மெய்ஞ்ஞானச்சுடர்விரியெனக்கொண்டு, மெய்ஞ்ஞானச்சுடரின் விரிவேயென்றுகூறினும் அமையும். (௫0)

கெடுப்போனகந்தையைநான்முகன்கேசவனுர்க்குமுண்டோன்
கடுப்போனகந்தையும் பங்கின்வைத்தான்மறைக் கானுவந்தா
னடுப்போனகந்தை யுடையான்சிலம்பினம் மாதையொப்பாய்
வடுப்போனகந்தை மணிமுலைநின்குறை மற்றிலையே.

(இ-ள்.) நான்முகன் கேசவனுர்க்கும் அகந்தையைக் கெடுப்போன் - நான்குமுகத்தினையுடைய பிரமனுக்கும் திருமாலுக்கும் அகந்தையை நீக்கியருள்பவர், கடுப்போனகம் உண்டோன் - ஆலாகலவிடமாகிய உணவையுண்டவர், தையல்பங்கின்வைத்தான் - உமாதேவியாரைப் பாதித்திருமேனியில் வைத்தவர், மறைக்கான் உவந்தான் - திருமறைக்காட்டில் மகிழ்ந்துறைவோர், கந்தைபோன நடு உடையான் - ஆடை நீங்கிய இடையினையுடைய திகம்பரர், சிலம்பில் நம் மாதை ஒப்பாய் - இவரது, மலையினிடத்தேவாழும் எமது தலைவியை (உருவத்தால்) ஒத்திருக்கின்றனை, நகம் தை மணி முலை வடு நின்குறை மற்று இலைபோல் - நகம்தைத்த அழகிய முலையினிடத்துள்ள வடுவே நினக்குக்குறையாம் வேறு (குறை) இல்லை—(எ-று) போல். ஏ அசை. இது தலைவனோடு புணர்ந்துவந்த தலைவியைத் தோழிவேறுபடுத்துக்கூறி நகை
வால உபரி (அக)

..ம தடியவரு
செய்கிரக, ஆ... ாய மின்றிநெஞ்சேயென்ன மாயங்கொல்லோ
மறைக்கானத்து... ா விடுஞ்சாவிற்சங்க முழங்குபண்ணைப்
மறைக்காட்டினி... ா் மறைமறைக்கானப் புனிதன்கவ்வுட்
பவரே—(எ-று.) ...கு மேயனந்தானைப் படிப்படியே.
கூறுதலுமுண்டு.

...நசே - (பிழைப்பிற்கு ஓர் வழியுமில்லையே
புயறகூடுவோமபொ... ...ன்ற) மனமே, என்னமாயம் கொல் ஓ -
மயற்கூடுமாடவர் நா... ...டுமூற்று அலைத்துச்சாவிற் சங்கம் முழ
முயறகூடுதாகக விரு... ...
கயற்கூடுகண்ணிடை ...யோட்டுகின்ற வனைந்த பணைச்சாலிற்
(இ-ள்.) புயற்கு ...ல்சூழ்ந்த, பொற்றலைத்து எனா மறை
பொன்நாட்டகத்தே-ப... ...ர் - பொன்னுலகத்தமுனிவையும். (அண்
லைகள் சூழப்பெற்ற திரு
...க்கே ...

ஞளியால) மறைக்குந் திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளிய சிவபெருமான், கல் உட் பற்று அலத்தேரைக்குமே படி அளந்தான் - கல்லின் உள்ளிடத்தமைந்த தேரைக்கும் படியளந்தருளினார், எப்படி - அது எப்படியோ அப்படியே நமக்கும் படியளப்பாரேயன்றி, மற்று அல - வேறல்ல, ஐயம் இன்றித்தேர் - இதனைச் சந்தேகமின்றித் தெளிதி.—(எ-று) எப்படி என்றதனால் அப்படியே என்பதும் தேரைக்குமேபடியளந்தாரென்றதனால் நமக்கும் படியளப்பரென்பதும் அவாய்நிலைபற்றி வருவித்துரைக்கப்பட்டன. சொல், ஓ, ஏ, அசை. "கல்லுட்பற்றுதலாகிய அத்திறத்தையுடைய தேரைக்குமே எவ்வண்ணம் படியளந்தார். இது யாது மாயமோ? சங்கையின்றியறிதி. அதறகுணவுகிடைப்பது பிறிது யாதொருவழியானுமன்று" என்னும உரை பொருளியைபு இன்மையிற் பொருந்தாதென்றுணர்க. (௮௨)

படிகந்தனையனை யான்மறைக்காடன்பொற் பாணியில்வேல்
பிடிகந்தனையரு டாதையனாடகப் பேரவனைக்
கடிகந்தனைமுகில் காணானையத்தக் கருதுநெஞ்சே
விடுகந்தனைய மடவார்கலக விழிமையலே.

(இ-ள்.) படிகந்தனையனையான்-படிகத்தினையொத்த திருமலர், மறைககாடன் - திருமறைக்காடர், பொன் பாணியில் வேல் பிடிகந்தனை அருள்தாதையன் - அழகியகையினிடத்து வேலைத்தாங்கிய முருகக்கடவுளைப் பெற்றபிதா, ஆடகப்பேரவனை கடிகந்து அனைமுகில்காணானை - இரணியனைக் கொல்லும் (நரசிங்கமாகித்) தூணாகிய தாயினிடத்துப்பிறந்த மேகம் போன்ற திருமாலாற் காணப்படாதவர், நெஞ்சே எத்தக் கருது - இவரை மனமே துதிக்க எண்ணுவாயாக, அனையமடவார் கலகவிழிமையல் இகந்துவிடு ஏ - நீ விரும்பிய அத்தன்மையையுடைய பெண்களது துன்பத்தையுண்டாக்கும் விழியினாலாகும் காமமயக்கத்தை ஒழித்துவிடுவாயாக.—(எ-று) தாதையன் என்பதில் அன் பகுதிப்பொருள்விகுதி. விடு என்பதில் முற்றுகரங்கெட்டது. (௮௩)

மையகற்றானை முகன்றன்மாணிக்க வாசகனு
மெய்யகற்றானை மகிழ்மறைக்காடனை வேண்டியுன்னுஞ்
செய்யகற்றானைமுக் கோலந்தணீர்சாருஞ் சென்றனரோ
துய்யகற்றானைப் புரந்தானன்றுளனந் தோகையுமே.

(இ-ள்.) மைஅகற்று ஆனைமுகன் தாதை - விக்கினங்களைப் போக்கியருளும யானைமுகக்கடவுளுக்குப் பிதாவாகியவரும் மாணிக்கவாசகனும் மெய்யகற்றானை மகிழ்மறைக்காடனை - மாணிக்கவாசகராகிய உண்மைப்பொருளுணர்ந்த திருத்தொண்டரை மகிழ்ந்துகொண்டருளிய திருமறைக்காடருமாகியவரை, வேண்டி உன்னும செய்யகற்றானை முக்கோல் அந்தணீர் - விரும்பித் தியானிக்கின்ற சிவந்த கற்காவிதோய்ந்த ஆடையினையும் திரிதண்டத்தையுமுடைய வேதியரே, சாரச் சென்றனரோ - சாரப் போயினரோ?, துய்யகன்று ஆனைப்புரந்தான் அன்றுளனந் தோகையும் எ - பரிசுத்தமாகிய கன்றுப்பசுக்களைக்காத்த திருமாலையொத்த ஓர்தலைவனும் எங்கள் பெண்ணும் (எ-று) கற்றுவலித்தல் விகாரம் இது வேதியரை வினாதல். (அச)

தோகையிராமன் மதபாணமங்கத் துளைத்ததுகா
ரீகையிராமன் விதிகற்பமானதென மீதிற்சற்று
மோகையிராமன் மறந்தாரிராவணை யுட்கவென்ற
வாகையிராமன் பணிமறைக்காடர்வந் தாரிலையே.

(இ-ள்.) தோகையீர் ஆ மன்மதபாணம் அங்கம் துளைத்தது - மங்கையர்களே, ஆ! மன்மதனுடைய பாணங்கள் என்னுடலைத் துளைக்கின்றது, கார் ஈகை இராமன் விதிகற்பம் ஆனது - இருளினைத் தருகின்ற இரவோ விதிபெற்ற பிரமனது கற்பம்போல நீண்டுவிடுகின்றதில்லை, என் மீதில் சற்றும் ஓகை இராமல் மறந்தார் - என்மீது சிறிதும் அன்பின்றி மறந்தவராகி, இராவணன் உட்க வென்ற வாகை இராமன் பணி மறைக்காடர் வந்தாரிலை - இராவணனை மடியச்செய்த வெற்றியினையுடைய இராமனாற் பணியப்பெற்ற திருமறைக்

காட்டிசார் வந்தாரில்லை. (எ-று) மறந்தார், முற்றெச்சம. இரவினிட்டத்துத் தலைவிவருந்தல். (௫௬)

வந்தித்திக்குங்கணை யுங்கொண்டவேள்பணி மான்குழற்கா
ழந்தித்திக்குங்கனி வாயும்வெண்முரலு மொண்குழையும்
பந்தித்திக்கும்பெறத் தோன்றியவேதப பதியன்பொற்று
ளந்தித்திக்குந்தரு மென்னமன்றாடு மரன்கிரிக்கே.

(இ-ள்) வந்தித்து இக்கும் கணையும்கொண்ட வேள் பணி மான் - வணக்கஞ்செய்து கருபபுவில்லினையும மலரக்கணையினையுமுடைய மன்மதனும பணியத்தக்க மான்போன்றவளது, குழற்காடும இத்திக்கும கனிவாயும் வெண்முரலும் ஒண்குழையும - கூந்தற்செறிவும மதுரமான கனியையொத்த வாயும வெண்மையாகிய பற்களும ஒளிபொருந்திய காதும, பந்தித்திக்கும பெறததோன்றிய - வரிசையாய் (யான் காணப் பெறுமாறு) எதிக்கினும் தோன்றுகின்றன; பொற்றளமதித்திக் கும தரும் என்ன மன்றாடும அரன வேதப்பதியன் கிரிக்கு எ - பொற்றளம் இத திக் கும தருமென்னப் பொன்னம்பலத்திலே ஆடுகின்ற சங்காரகருத்தாகிய திருமறைக்காடரது மலையினிடததே. (எ-று) இஃது உருவெளிததோற்றம. ()

அரம்பையங்காட்டக வேதாரணியத்த னவியச்சுக
குரம்பையங்காட்டவல் லான்சித்தசித்தன் குருஉச்சடில
எரம்பையங்காட்ட வணிரதோனரவிந்தச் சேவடியன்
அரம்பையங்காட்ட வெரிமுன்பஞ்சாகப் பறந்திடுமே.

(இ-ள்) அரம்பை அம்காட்டக வேதாரணியத்தன் - வாழைகளின் அழகிய வனத்தினிடத்தேயுள்ள திருமறைக்காட்டையுடையார், ஆவி அச்சக்குரம்பை அங்கு ஆட்டவல்லார் - உயிரினையுடைய உடலாகிய கூட்டை (வினைப்பயனை அநுபவித்தற்குரிய) அவ்வவ்விடங்களில் ஆட்டவல்லவர், சித்து அசித்தன் - சித்தாயும் அசித்தாயும் உள்ளவர், குருஉச்சடிலன் [illegible] அணிரதோன் - (தெரு) [illegible] [illegible]

லும் செவ்வியதிருவடிக்கு அன்பினையுடையாரது பயமானது, காட்டெரிமுன் பஞ்சாகப் பறந்திடும் - விறகிற்பற்றிய அக்கினியின்முன் பஞ்சுபோல விரைவிலொழியும். (எ-று) சு-ம் அடியில் அம் சாரியை, சேவடியென்பாரம் எனப் பாடங்கொண்டு சேவடி எனக்கு முத்தித்தானமாயிற்று எனக் கூறுவாருமுளர். அதான்றிச் சேவடியெனக்குப் பாரமாயிற்றெனப் பொருள்கூறின் மலங்களாகிய பாரத்தை ஒழித்தற் றிருவடி பாரமாவதெவ்வாறெனக. ஆவியெனனும்பதத்தைத் தனியேபிரித்து உயிருக்குயிராய் நிற்பவரெனக்கூறலுமொன்று.

பறக்கும்பருந்துவக் குங்கழியூன்முடைப் பற்றுளதா
யிறக்கும்பருந்துவக் காக்கையைநீக்கி யினிப்பொதிய
வறக்கும்பருந்து தமிழ்மறைக்காட னருளைக்கொண்டு
திறக்கும்பருந்துதித் தற்கரிதாமுத்திச் சீர்க்கதவே.

(இ-ள்.) பறக்கும்பருந்து உவக்கும் கழிமுடை ஊன் பற்று உளதாய - பறக்கின்ற பருந்து உணவாகமகிழும் முடை நாற்றத்தினையுடைய மாமிசபற்றுள்ளதாகி, இறக்கும் பருந்துவக்கு ஆக்கையை நீக்கி - அழிகின்ற பெரியதோல்மூடிய சரீரத்தை ஒழித்து, இனிப் பொதிய அறக்கும்பர் உந்து தமிழ்மறைக்காடன அருளைக்கொண்டு - இனிமேல் பொதிய மலையில்வசிக்கின்றபுண்ணியவடிவம் ஆகிய கும்பத்துத்தோன்றிய அகத்தியமுனிவர் உயர்த்திய தமிழ்வழங்கும் திருமறைக்காடர் அருளால், உம்பருந்துதித்தற்கு அரிது ஆம் சீர்முத்திக் கதவுதிறக்க எ - தேவர்களுந் துதித்தற்கு அரிதாகிய சிறப்பினையுடைய முத்திக்கதவுகளைத் திறப்பீர்களாக.—(எ-று) திறக்க என்பதில் அகரம் தொகுக்கப்பட்டது; திறக்கு எனப் பிரித்து திறப்பேன் எனினும் ஆம். (அஅ)

கதிவாயுநீரங்கி மண்காயமான கடவுளெனை
யுதவாயுமப்பனு மானவன்வேத முறையனைத்தான்
பதவாயுதக்கொடி வேடானைகீர்த்தியைப் பாடுதற்குச்
சதவாயுமாயுந்த தானில்லையாவி நல்மகனே.

(இ-ள்.) மண் நீர் அங்கி கதிவாயுகாயம் ஆண்டவுந் நின்றும் நீரும் நெருப்பும் வேகமுடையகாற்றும் ஆகாயமும்

ஆகிய கடவுள், ஏனை உதவு ஆயும் அப்பனும் ஆனவன் - என்னைப்பெற்ற மாதாவும் பிதாவுமாயுள்ளார், வேதம் உறைவனத்தான் - வேதம் வசிக்கின்ற திருமறைக்காடர், பதவாயுதக் கொடிவேள் தாதை - காலினை ஆயுதமாகப்பெற்ற கோழிக் கொடியினையுடைய முருகக்கடவுளின் பிதா, கீர்த்தியைப் பாடுதற்கு - இவரது புகழை யான்பாடித் துதிக்கும்பொருட்டு, வாணி தலைமகன் சதவாயும் நாவும் தந்தானில்லை - சரசுவதி நாயகனான பிரமன் நூறு வாயினையும் நூறு நாக்கினையும் படைத்தானில்லை—(எ-று.) (௮௯)

மகரசலந்தா ளந்தருவேத வனத்தன்புய
சிகரசலந்தர னாவியுண்டானடல் சேர்ந்திலங்கு
முகரசலந்தர வாலாசனுவுரி யங்கையொற்றைப்
புகரசலந்தரப் போர்த்தாயெனவினை பொன்றிடுமே.

(இ-ள்.) மகரசலம் தாளம்தரு வேதவனத்தன் - மகர மீனையுடைய கடல்முத்தினைக்கொழிக்கும் திருமறைக்காட்டினையுடையவராகியும், புயசிகரசலந்தரன் ஆவியுண்டான் - புயமலையினையுடைய சலந்தரன் என்னும் அசுரனுடைய உயிரைவாங்கியவருமாகிய சிவபெருமானை, அடல்சேர்ந்து இலங்கும்-வலிமைபெற்றுவிளங்கும், அரவு அரசு அலந்து உகு ஆலஅசனு - வாசுகியென்னும் அரவரசன் (அமிர்தங்கடைகையில்) வருத்தமுற்றுக்கக்கிய விடத்தினையுணவாகக் கொண்டருளியவரே, ஒற்றை அம் கைப்புகர் அசலம் உரிதரப்போர்த்தாய் - ஓர் அழகிய துதிக்கையினையும் கபிலநிறத்தினையுமுடைய யானை தோலினைத்தர அதனைப்போர்த்தவரே, என வினை பொன்றிடும் ஏ - என்று துதிக்க நமது கன்மபந்தம் கெட்டொழியும்—(எ-று) அரவரசலந்தரு எனற்பாலது எதுகை நோக்கி உகரசலந்தரவு என நின்றது. அடல்சேர்ந்திலங்கு முகரசலந்தர வாலாசனு என்றதற்கு "வலிமைபொருந்தி விளங்காநின்ற உகரமென்னப்பட்ட வயிரத்தைக்கொண்டவனே[?] பாசனரே" என்னும் உரைபோலியுமாயமென்றுணர்க. இன்றியும் உகரசலந்தர என்னுந்தொடர்க்கு - உகரசொரூபியாகிய ஜலந்தரனைத் தரித்தவரே எனக்கூறினுமமையும்.

பொன்றுதையம்புயத் திண்காலனஞ்சிப் புரண்டுவிழ
நின்றுதையம்புயத் தாண்மறைக்காட னிழல்வெற்பினீ
ரொன்றுதையம்புயங் கவ்வாய்விழுங்கிய தோமணித்தே
ரொன்றுதையம்புயன் மூடியதோவின் றியம்பிடுமே.

(இ-ள்) பொன்றுதை அம்புயத்திண்காலன் - பொன்னணிபூண்ட அழகிய புயத்தினையுடைய வலிய இயமன், அஞ்சிப்புரண்டுவிழ நின்று உதை அம்புயத்தாண் மறைக்காடன - பயந்து வீழ்ந்து புரளும்படி நின்று உதைத்த தாமரை மலர்போன்ற திருவடியிணையுடைய திருமறைக்காடரது, நிழல்வெற்பினீர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மலையிலுள்ள மங்கைகாள், உது ஒன்று ஐயம் - இது ஒன்று எனக்குச் சந்தேகமாகின்றது, மணித்தேர் உதையம் என்று புயங்கம் வாய் விழுங்கியதோ - அழகியதேரில் உதையஞ்செய்யும் சூரியனை (கேதுவெனும்) பாம்பு வாயினால்விழுங்கியதோ - புயல் மூடியதோ இன்று இயம்பிடும் எ - அல்லது மேகம் மூடி மறைத்ததோ அதை இன்று ஆராய்ந்து சொல்லுவீராக. (எ-று)

இயக்கோடையாம்பன் முசுகுந்தனேத்து மிறைவவண்டு
முயக்கோடையாம்பன் மலர்மறைக்காண் முதலேசுருதிச்
சயக்கோடையாம்பன் முத்தேயடியேன்சட் டகம்விடுகான்
பயக்கோடையாம்பன் மருந்தே நின்பார்வை வழங்குதியே.

(இ-ள்) ஓடை ஆம்பல் இயக்கு முசுகுந்தன் ஏத்தும் இறைவ - முகபடாம் அணிந்த யானையினைச் செலுத்தும் முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்தி துதிக்கும் இறைவரே, ஓடைவண்டு முயக்கு ஆம்பல் மலர்மறைக்காண் முதலே - ஓடைகளில் வண்டுகள் இணைதலையுடைய ஆம்பல்மலர்கள் மலருகின்ற திருமறைக்காட்டு முதல்வரே, சுருதிச் சயக்கோடை ஆம்பல் முத்தே - வேதமாகிய வெற்றிபொருந்திய குன்றினையுடைய அழகிய [illegible] முத்தாயுள்ளவரே, அடியேன் சட்டகம் [illegible] ஐ ஆம் [illegible] உடல் [illegible] அறியும்படி [illegible]

டாகும், பன்மருந்து நின்பார்வையே வழங்குதி - அவை தீர்த்தற்குரிய பலமருந்தும் உமது அருட்பார்வையேயாமாதலின் அதனை, அப்பொழுது வழங்குவீராக.—(எ-று) உயிர்ப்பிணியாகிய மயக்கமும் உடற்பிணியாகிய கபமுதலியனவும் நீக்குதலிற் பார்வை பன்மருந்தென்னப்பட்டது. அன்றியும் சகல மருந்தின் வலிமையும் அருட்பார்வைக்கு உளதாதலின், பன்மருந்தெனவுரைப்பினும் அமையும். (கஉ)

குதிக்குஞ்சிதாரிக் கட்கயற்பாவை கொழுநன்மன்றிற்
சதிக்குஞ்சிதநடத் தானகொன்றைமாலை தவழ்குழவி
மதிக்குஞ்சிதங்கிய வேணியன்வேத வனத்தலத்தி
லுதிக்குஞ்சிதலை யெறும்பாதிபேற்றை யுரைக்கரிதே.

(இ-ள்) குதிக்கும் கயல்சிதா அரிக்கண்பாவை கொழுநன் - தாவுகின்ற சேலினையும் வடுவினையும் வரிபொருந்திய கண்ணினையுடைய உமாதேவியாருக்கு நாயகர், மன்றிற்சதிக குஞ்சிதநடத்தான் - சபையினிடத்தே சதிபொருந்திய குஞ்சித நடனத்தையுடையார், கொன்றைமாலை தவழ் குழவி மதிக் குஞ்சி தங்கியவேணியன் - கொன்றைமாலையும் தவழுகின்ற இளயபிறையும்பொருந்திய குஞ்சியாகிய சடையினையுடையார், வேதவனத் தலத்தில் - இவரது திருமறைக்காடென்னும் திருப்பதியில், உதிக்கும் சிதலை எறும்பு ஆதி பேற்றை உரைக்க அரிது - பிறக்கும் கறையான எறும்புமுதலிய பிராணிகளும் பெறுபேற்றினை நாம் உரைக்க அரிது. (எ-று) ஏ - அசை, சதி, தாளவொத்து (கங)

[illegible]ரைத்தென்னவன்மை பரவமறைகளாலுறை யோங்கன்முனி
[illegible]த்தென்னவன்மலி பூங்குழலாளொடுஞ் செழும்பிருமைக
[illegible]தென்னவன்னகை பூண்மார்பஞ்சேரக் கருதுபொதி
[illegible]த்தென்னவன்கொடி சாடியவேல்விழி வாணகையே.

(இ-ள்) வன்மை உரைத்து என்ன - உனது பெருமை [illegible]சொல்லுதலினாற் பயன் யாது?, பான் மறைகளின் உறை [illegible]கல் முனிவிசைத்தென்ன அம்மலி பூங்குழலாள் - சிவ

பிரானது, திருமறைக்காட்டில் இருக்கும் மலையிலே மேகங்கள் செறிந்தாற்போல இருள்நிறைந்த அழகிய கூந்தலையுடையாளது, நெஞ்செனும் இரும்பைக்கரைத்து - மனமாகிய இரும்பைக் கரையப்பண்ணி, என்னவன் நகைப்பூண் மார்பஞ் சேரக்கருது - எனக்குரியவனுன தலைவனது ஒள்ளிய பூணினை தரித்த மார்பினை அவள் தழுவுதற்கு உபாயம எண்ணுவாயாக, வரைத தென்னவன் கொடி சாடிய வேல்விழி வாள் நகையே - பொதியமலையினையுடையானது கயறகொடியைச் செயித்த வேல்போலுங் கண்ணினையும் ஒளிபொருந்திய நகையினையுமுடையாய்.—(எ-று) பூங்குழலாள் - ஊடற்றலைவி இஃது பாங்கன் ஊடற்றலைவியின் றோழியோடுரைததல். இது புனல்விளையாட்டிற் பரத்தைததலைவியைச்சிறிய பரதவைதயருள் ஒருததி மற்றொருததியோடுரைத்ததாகக கொள்ளுவாருமுளர். (௧௪)

வானணடருண்டி வழங்குஞ்செவவாயசசி மணிகறஙகு
மானணடர்வேயிசை கேட்கப்பொருளனை வாய்கவைத்த
கானணடனையினி னத்திலுமுத்தினைக காமரன்னந்
தானணடமென்றணைக குமமறைக் காட்டுறைசஙகரனே.

(இ-ள்.) வான் அண்டர் உண்டி வழங்குஞ் செவவாயச்சி- மேலாய தேவாமிர்தத்தைக் கொடுக்கின்ற சிவந்தவாயினை யுடைய எம்மாது, மணிகறங்கும ஆன் அணடர்வேய இசை கேட்கப்பொருள், (கழுத்திற்கட்டிய) மணிகளொலிக்கும் பசுக்களைக்காக்கும இடையர்களது புல்லாங்குழலினோசை யைக் கேட்கச்சகிக்கின்றுளில்லை, அணைவாய் - ஆதலால் அவளையணைத்தருள்வீராக, கவைத்தகால்நண்டு அளையினின் நத்து ஈனுமுததினை - பிளப்பாகிய கால்களையுடைய நண்டு வளைகளில் சங்குகள் ஈன்ற முத்துக்களை, காமர் அன்னம் தான் அண்டம் என்று அணைக்கும் மறைக்காட்டு உறை சங்கரனே - அழகிய அன்னங்கள் முட்டையென்றெண்ணி அடைகிடக்கப்பெற்ற திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே.—(எ-று.) (௧௫)

சங்கமடங்கலை சூழ்மறைக்காடனை நாடுஞ்சிலம்பிற்
றுங்கமடங்கலை யன்னான் புரியுஞ்சொற் சூதையெண்ணேனே
பைங்கமடங்கலை நேரும்புறவடிப் பார்வைதக்கோர்
சிங்கமடங்கலை கற்பாரென்றார்பொற் சிலைநுதலே.

(இ-ள்.) சங்கம் மடங்கு அலை சூழ் மறைக்காடன் நாடு சிலம்பிலே - சங்குகளைப் பொருந்திய மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த திருமறைக்காட்டீசரது அகன்ற மலையினிடத்தே, துங்க மடங்கலை அன்னான் புரியும் சொற்சூதை எண்ணேனே - வலிய சிங்கத்தையொத்த தலைவன் செய்த சொற்சூதினை யான் உற்றுநினைத்தேனில்லை, பைங்கமடங்கலை நேரும் புறவடிப் பார்வை - பசுமையான ஆமையையும் கலைமானையும் (முறையே) ஒத்த புறவடியினையும் கண்ணினையுமுடையவளே, பொன்சிலை நுதலே தக்கோர் மடம் சிங்கக் கலை கற்பார் என்றார் - அழகிய வில்லையொத்த நுதலையுடையவளே, பெரியோர் அறியாமை கெடும்வண்ணம் கலைகளைக் கற்பார் என்று கூறினர்.—(எ-று) அஃது எனைப்பிரிதற்குப் போலும் என்பது எஞ்சிநின்றது இஃது ஓதற்பிரிவிற்றலைவி வருந்தல். (கசு)

சிலைக்கோடுமேல்வைத்தகோற்றேனுடைந்தசெந்தேறல்வயற்
றலைக்கோடுமேவேதவனப்பெருமானைமலைச் சங்கரிதன்
முலைக்கோடுபட்ட தழும்பான்சடில முடிமணியாங்
கலைக்கோடுவெண்பிறை யைச்செங்கைகூப்புதி கார்மயிலே.

(இ-ள்.) சிலைக்கோடு மேல்வைத்த கோற்றேன் உடைந்த செந்தேறல் - மலையினது சிகரத்தின்மேல் (ஈக்கள்) வைத்த கொம்புத்தேன்கூடு உடைந்த செவ்விய தேன் ஆனது, வயற்றலைக்கு ஓடும் வேதவனப்பெருமான் - வயலினிடங்களுக்கு ஓடப்பெற்ற திருமறைக்காட்டிறைவர், மலைச்சங்கரிதன் முலைக்கோடுபட்ட தழும்பான் - பர்வதபுத்திரியாகிய உமாதேவியாரது ஸ்தனங்களாகிய கொம்புபட்ட தழும்பினையுடைய சிவபெருமான் இவரது, சடிலமுடி மணியாம் - சடாமுடியில் வயிரமணியைப்போல விளங்கும், கலைக்கோடு வெண்பிறை

யைச் செங்கைகூப்புதி சார்மயிலே - கலாபத்தையுடைய வம் நத வெண்மையாகிய பிறைமதியினைச் செவ்விய கைகூப்பி, தொழுவாயாக, காரகாலத்து மயிலபோலுஞ்சாயலையுடையாய் (எ-று.) இஃது பிறைதொழுகென்றல். (௯௭)

காரணனேமத் தலைவேதிகைமறைக் கானபரி
பூரணனோமந்த மானவன்வில்லிடம் பொன்வெள்ளிமா
வாரணனோமத்த வாரணங்காதிடு மாழிப்புவி
பாரணனேமத்த வேணியைத்தாங்கிய பாலவிடையே.

(இ-ள்) காரணன் - உலகத்திற்கு நிமித்தகாரணரா யுள்ளா, தலை ஓமவேதிகைமறைக்கான பரிபூரணன் - தலைமையான யாகவேதிகைகளையுடைய திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளியிருக்கும் பரிபூரணர், ஓம அந்தம் ஆனவன - பிரணவப்பொருளானவா, வில் இடமோ பொன் வெள்ளி - இவைகளே (முறையே) வில்லும் இருப்பிடமுமாயுள்ள பொன்மலையும் வெள்ளிமலையுமாம்; மாவோ ஆரணம் - குதிரை வேதமாம், நோமமத்தவாரணங் காத்திடும் அழிபுவிபாரணனே - முதலைபிடிக்கவருந்தும் மதயானையைக்காத்த கடவுளாகிய உலகினையுண்ட திருமால், மத்தவேணியைத் தாங்கிய பாலவிடை - ஊமத்தமலரைச் சடையிற்றரித்த அச்சிவபெருமானைத் தாங்கிய வெள்ளிய இடபமாம் (எ-று.) ஓ சிறப்பு, அதனை யிடத்துங்கூட்டுக. (௯௮)

பாலம்பகவன் மயிலுரைக்கோவியற பாவைபங்கன்
ஞாலம்பகவன மருப்பினிற்கின்றிடு நாரணனுங்
கோலம்பகவ னவின்மறைக்காடன் குருஉச்சடில
மேலம்பகவ னமையாண்டருளுவன் மேதகவே.

(இ-ள்) பால் அம்பு அகவல் மயில் உரை கோ இயல் பாவை பங்கன் - பாலினையும் நீரினையும் ஆடுகின்ற மயிலினையும் (முறையே) ஒத்த சொல்லினையும் கண்ணினையும் சாயலினையுமுடைய உமாதேவியாரைப் பாதித்திருமேனியில் உடையார், ஞாலம் பக வன் மருப்பினிற் கின்றிடும் [illegible] யாம் நாரணன் பகவன் - பூமியைப் பிளக்கும்[illegible]